

WWW.HORYDOLY.CZ

ročník III

číslo 7

ÚNOR 2007

Horydoly

outdoor magazín

» Horolezecké túry v Tatrách «

» Zimní výlet na Luž «

» Test sněžnic TSL «

» Noc tuleních pásů «

Made in Norway

DEVOLD®

OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

NEJLEPŠÍ TERMOPRÁDLO Z MERINO VLNY

- ani při dlouhodobém nošení nezapáchá
- je stále příjemné na těle
- vhodné pro všechny outdoorové aktivity
- ideální pro horolezce i vysokohorskou turistiku
- jednovrstvé i dvouvrstvé modely

OBLÉKÁME HORSKOU SLUŽBU ČR

HORSKÁ SLUŽBA ČR

*Devold oblékal Nansena a celou expedici, když se v letech 1893 - 1896 pokoušel na lodi FRAM dobýt Severní pól.
Devold oblékal také Amundsena na expedici v letech 1910 - 1912, při dobytí Jižního pólu.*

Výhradní dovozce pro ČR a SR:

NORTH TRAPPERS - Jarošova 2, 412 01 Litoměřice, tel.: 416 738 846

www.northtrappers.cz

Vlněné termoprádlo DEVOLD - to nejlepší, co jsme kdy nosili

HORSKÁ SLUŽBA ČR

Horská služba ČR již třetím rokem používá spodní prádlo norské firmy Devold. Ukázalo se, že i přes to, že naši zaměstnanci zejména v zimním období toto prádlo používají denně v rámci svých služeb a to převážně ve velmi těžkých, nebo extrémních podmínkách, jsou užité vlastnosti materiálu vynikající. Zvláště tepelný komfort a v neposlední řadě i nositelnost tzn. pocit materiálu na těle zaručují velmi dobrý standard při vysoké frekvenci používání. S Vámi vyráběným spodním prádlem jsme velice spokojeni a doufáme, že nás i napříště Vaše nabídka osloví a budeme nadále Horskou službu dovybavovat výrobky firmy Devold.

Adolf Klepš

Zástupce ředitele HSČR, o.p.s.

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ

Členové našeho reprezentačního družstva hory A i B používají funkční spodní prádlo Devold od loňského roku. S jeho kvalitou jsou velmi spokojeni. Oceňují ho jak při pohybu v těžkých podmínkách expedic, kdy se pohybují v nebezpečném terénu většinou za velmi nepříznivých povětrnostních podmínek, tak i při soutěžích seriálu závodů Světového poháru v lezení na ledových stěnách. Prádlo Devold se osvědčilo především svým komfortem při sportovním výkonu, kdy se člověk propotí při lezení a následně vychladne při jištění druholezce. Pocit chladu po propocení vnitřní vrstvy prádla známe všichni, ale s prádlem Devold na tento pocit zapomínáme. Jak říká jeden z našich reprezentantů Jan Doudlebský: "Je to pocit, který jsem v horách ještě nepoznal." Doufáme, že i v budoucnu bude pokračovat velmi dobrá spolupráce s firmou North Trappers a že naši reprezentanti budou nadále oblékat prádlo Devold.

Martin Otta

Vedoucí Komise alpinismu ČHS

Již druhým rokem používá naše lyžařská reprezentace a členové Dukly Liberec, např. Michl, Magál, Kožíšek, vynikající vlněné termoprádlo Devold. Jsme s tímto prádlem velice spokojeni, protože má vynikající vlastnosti. Výborně izoluje a dlouhodobě se v tomto prádle cítíme skvěle a bez zápachu.

Michael Georgiev

SVAZ LYŽAŘŮ ČR
CZECH SKI ASSOCIATION

Kladné reakce na vlněné termoprádlo DEVOLD se ozývají od stovek dalších spokojených lidí, buďte jedním z nich...

Norský lyžařský tým v termoprádle DEVOLD

Vypečená zima

Milé čtenářky a vážení čtenáři, je to opravdu vypečená zima! Jestli si ji chcete užít, musíte hledat po celé Evropě. Skvělé lyžařské podmínky na sjezdovky vládnu v Alpách na italsko-rakouském pomezí. V ideálním stavu pro zimní horolezecké túry jsou Vysoké Tatry. Po středních Čechách se dá v pohodě jezdit na horských kolech.

Informace o počasí mají letos cenu zlata. Žádné ledopády nejsou v tradičních ledolezeckých údolích Gastein a Malta. Brdy jsou skoro bez sněhu. Sněžnice zatím můžete schovat do skříně.

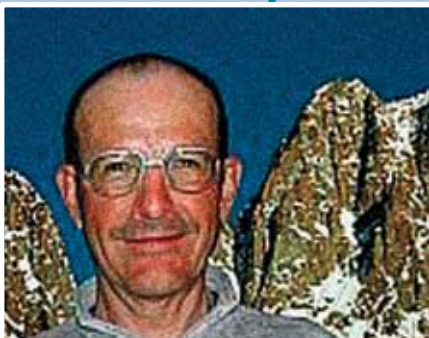
Nechte se inspirovat od Horydoly, kam vyrazit. Mně osobně nejvíc zaujal pěší výlet na nejvyšší horu Lužických hor a skialpinistická túra na třítisícový Wetterhorn. Doufám, že i vy si vyberete z naší bohaté nabídky.

Nezapomeňte se před tím pojistit a případně si najmout horského vůdce. Také v tom vám můžeme poradit. Stačí prolistovat toto únorové číslo časopisu.

Jakub Turek

Jakub Turek, šéfredaktor

Kdo je kdo na Horydoly Alexander Luczy

Fascinující snímky z lyžařské túry na Wetterhorn v Bernských Alpách a k tomu vzpomínky na dva ze svých tří výstupů poskytuje čtenářům Alexander Luczy na stranách 8 - 9. Tento osmašedesátiletý Slovák se před mnoha lety usadil ve Švýcarsku, stal se horským vůdcem a dodnes je na horách velmi aktivní. Pro srovnání se podívejte ještě na jeho snímek na straně 35, který zachycuje nedávno zesnulého Ivana Dieška při prvovýstupu ve Vysokých Tatrách před mnoha desítkami let.

Text: (kt)

Aktuality:

Ze světa outdooru 4

Právě teď:

Sjezdovka v Chotouni u Prahy 6

Skitouring:

Lyžařské utrpení na Wetterhornu 8

Turistika:

V zimě na Luž 10

Svět outdoorového vybavení:

Krkonoše – knihy, průvodce, mapy 12

Horolezectví:

Zimní túry nad Brněčkou v Tatrách 14

Závodní lyžování:

Noc tuleních pásů 18

Horská kola:

Na kole v Praze jako na venkově 19

Fotografie:

Ledovec jde spát 20

Daleké kraje:

Češi staví školy v Indii a Indonésii 22

Běžky:

Kousek zimy v Brdech 24

Cestování:

Expediční fond podporuje cestovatele 26

Test:

Sněžnice TSL 225 a 328 27

Vysokohorská turistika:

Bezpečí za dvě stě eur 28

Cestování:

K čemu je dobrá cestovní pojistka 30

Insider:

Adolf Klepš, Michal Šeba, Pavel Hlinka 32

Na vodě:

Novinky z evropských řek 33

Reportáž:

Nebezpečný sníh 34

V Tatrách:

Zprávy z nejmenších velehor 35

Outdoor Express:

Cestovní průmysl a outdoorový byznys 36

Story z titulky:

Opařil jsem brášku a jsem na vrcholu 38

Předplatné:

Horydoly v poštovní schránce 39

Horydoly - outdoor magazín

číslo 7, únor 2007 (III.)

ISSN: 1802-0089. Periodicita: měsíčník

Vydavatel: Turek Media, s.r.o. Adresa redakce: Sněženková 6, 106 00 Praha 10

E-mail: redakce@horydoly.cz. Šéfredaktor: Jakub Turek, jakub.turek@horydoly.cz, mobil: +420 728 892 898,

Skype: jakub_turek, ICQ: 344-733-643. Redaktoři: Pavel Miškovský, pavel.miskovsky@horydoly.cz, Adriana Mynaříková,

adriana.mynarikova@horydoly.cz. Na čísle spolupracovali: Alexander Luczy, Vítězslav Klika, Hana Suchá, Tomáš Lejsek

(Kiwi), Martin Točík (Tenggara), Barbora Kuběňová (Surya), Libor Bolda a Ondřej Bílek (oba Tatry.cz) Grafika: Juraj Příkopa,

kabinet@pittleon.cz. Obchodní ředitel: Ondřej Turek, ondrej.turek@horydoly.cz, mobil: +420 608 733 888, Skype:

oturekpraha, ICQ: 91-916-149. Předplatné: 79 Kč na čtyři měsíce (platba SMS nebo převodem), 199 Kč – zvýhodněné roční

předplatné (platba pouze převodem). Objednávky: Pro předplatné čtyř čísel pošlete SMS na telefon 904 04 79 ve znění PAY

HORYDOLY jméno příjmení adresa. Roční nebo čtrnáctiměsíční předplatné posílejte na účet 35-5473740247/0100. Jméno, příjmení a adresu uveďte do zprávy pro příjemce. Časopis lze také objednat na adrese redakce nebo e-mailem: předplatne@horydoly.cz.

Fotografie na titulní straně: Ledovcová túra na Vorderer Bärenkopf. Foto: Dušan Němeček

Setkání cestovatelů v březnu

Cestovatelský festival v kulturním domě Ládví pod názvem Setkání cestovatelů se koná o víkendu 24.-25. března. Proběhne ve třech sálech najednou a představí se na něm čtyři desítky cestovatelů se svými diashow. Projekce diapositivů či fotografií jsou často doprovázeny hudebními nahrávkami a na závěr pořadů probíhají diskuse s diváky. Návštěvnost v listopadu 2006 překonala hranici patnáct set návštěvníků.

Text: (adm)

Levnější skivlaky

Do zimních středisek se lze dostat osobním autem, autobusem a mnohdy také vlakem a případně návazným skibusem. Aby byla doprava co nejlevnější, je vhodné využít některou z mnoha slev, které nabízejí České dráhy. V nádražních pokladnách se proto ptejte po zpáteční jízdence, kilometrické bance, skupinové slevě, SONE+ a případně Vlak+. Bližší informace najdete na internetových stránkách www.cd.cz, nebo zavolejte na informační telefon Českých drah 840 112 113.

Text: (adm)

Nebezpečné Sulawesi

Bezpečnostní situace v indonéské oblasti Poso v Centrálním Sulawesi je velmi napjatá. V lednu zde došlo ke dvěma velkým policejním operacím proti teroristické organizaci Jemaah Islamiyah, při kterých zahynulo dvacet lidí. Dnes vládne především ve městě Poso napětí mezi muslimy a křesťany. Není vhodné tu zůstatvat na noc. Poso se nalézá v zálivu Tomini na hlavní silnici a turistické trase z Makassaru, největšího města Sulawesi, přes turistickou oblast Tana Toraja, jezero Poso a oblíbené Togianské ostrovy do Manado. Jiná hlavní silnice přes ostrov Sulawesi prakticky nevede. Naopak v Ambonu (Moluky), Aceh a na Papui je nyní nebezpečí snižené na minimum.

Text a foto: Martin Točík

Vlak bez kol už nevyjede

Evropský parlament odsouhlasil práva a povinnosti cestujících v železniční dopravě. Jejich součástí je povinně vyhrazený prostor pro přepravu kol ve všech typech vlaků po celé Evropské unii. Stalo se tak 18. ledna 2007. Dokument se týká mezinárodní i vnitrostátní dopravy. "Je to důležitý den pro cyklisty v Evropě," cituje zpravodajství ECN generálního tajemníka Evropské cyklistické federace Bernharda Ensinka.

Text: (red). Foto: České dráhy

Autovlak pojede do Chorvatska

Přímý vlak na Jadran do Chorvatska po roční pauze obnoví České dráhy. Expres bude v provozu od konce června do začátku září. Z Prahy vyjíždí každodenně v 7:54 a do Splitu dorazí druhý den ráno v 5:45 hodin. Při využití jízdenky CityStar stojí jedna jízda z Prahy do Splitu 2038 korun, z Brna do Splitu zaplatí cestující 1705 korun. Ve vlaku budou lehátkové a lůžkové vozy, restaurační vůz a je možné naložit s sebou i osobní automobil, přívěs či motocykl. Pro cestující na dovolenou k moři tak odpadá celodenní únavná cesta za volantem. Jedna jízda automobilu stojí ve vlaku 1610 korun.

Foto: (red)

Rodeo a pólo v kajacích

Česká asociace rodea na divoké vodě pro letošek snížila počet závodů na tři. Jejich finále se pojedou 3. června v Kadani, 12. srpna v Tróji a 9. září v Sopotnici. Asociace kanoepola uspořádá své dva turnaje na pražském Džbánu 27. května a na Lipně 2. září.

Text a foto: (kt)

Cyklojízdy se konají v Praze a Brně

Brněnská obdoba pravidelných pražských Cyklojízdy odstartovala poprvé v lednu tohoto roku. Pražské i brněnské cyklojízdy startují pravidelně každý třetí čtvrtek v měsíci od šesti hodin. Pražané se sjíždějí na Náměstí Jiřího z Poděbrad, Brňané na Moravském náměstí. Trasa není dopředu určena, domluví se na ní vždy až samotní účastníci. Chtějí ukázat, že je možné jezdit po městě na kole. Mohou se zúčastnit také bruslaři, koloběžkáři či lidé jedoucí na čemkoliv, co pohánějí vlastní silou. Nejblíže cyklojízdy se jedou 15. února a 15. března.

Text: (kt). Foto: (ot)

Jahoda sjíždí Kilimandžáro na kole

Cestovatel Petr Jahoda se pokouší o sjezd nejvyšší hory Afriky na horském kole. Jako aklimatizační a tréninkový vrchol před Kilimandžárem (5895 m. n. m.) si zvolil nedaňskou horu Mount Keňa. Tu se mu podařilo sjet třikrát. Na samotném Kilimandžáru však neočekávaně leží sníh, a proto má Petr Jahoda v záloze lyže. Aktuální zpravodajství si přečtete na www.horydoly.cz.

Text: Martina Kužmová. Foto: Kalík

Hauenštejn je přístupný i v zimě

Letos poprvé je soukromý hrad Hauenštejn u Stráže nad Ohří otevřený i v zimní sezoně. Návštěvníci mohou navíc s průvodcem projít pašeráckou stezku, kudy se pašovalo zboží z bohatých Čech do chudého Saska.

Text: (red)

Slepí lezou na umělé stěně

Lezení nevidomých žáků základní školy Jaroslava Ježka se koná pravidelně na umělé stěně na Pohořelci v Praze. Každotýdenní sportovní vyžití je možné díky pochopení vedení gymnázia Jana Keplera, v jehož prostorách je stěna umístěna, a díky instruktorům a členům horolezeckého oddílu Matahari, který zajišťuje odborné vedení a dodává jističe.

Text a foto: Kuba Turek

Slevy ISIC na lyžování

Až dvacetiprocentní slevy dostanou majitelé studentských karet ISIC ve třinácti tuzemských skiareálech. V Krkonoších se to týká Špindlerova Mlýna, Benecka a Žacléře. Na Šumavě dávají slevy Zadov a Špičák. V Krušných horách si řekněte na pokladně o nižší cenu na severním Klínovci. Beskydy studentům s kartou zlevňují na Pustevnách, Razule a Trojáku. Jeseníky totéž nabízejí ve střediscích Červenohorské sedlo, Ostružná, Hynčice a Zlín.

Text: Nikola Baranová. Foto: Hana Suchá

Horolezci ocenili nejlepší výstupy

Žádný počín sice neaspíruje na celosvětové ocenění Zlatý cepín, ale přesto patří především skalní lezci do širší světové elity. Zarážející je ovšem tradiční česko-německá disciplína – lezení na písku, kde nebyla udělena žádná cena a dokonce ani čestné ocenění. Podle dostupných údajů se totiž nikdo ze špičkových lezců nepokusil o dobrý výkon při dodržení pískovcových pravidel.

Ve velehorách získal výstup roku Filkův nebeský smích v Himálajích (Marek Holeček a Jan Kreisinger). Nižší velehory reprezentují horolezecko-lyžařský přechod Ellsworthova pohoří v Antarktidě (Zdeněk Hrubý, Vladimír Nosek, Rudolf Švaříček, Pavol Barabáš a Peter Valušiak), Andringitra na Madagaskaru (Tomáš Sobotka, Ondřej Beneš, Harald Berger a Florian Scheimpflug) a dolomitský Fram na Marmoladu (Václav Šatava a Dušan Janák).

Mixy a ledy získaly dvě ocenění za Flying Circus v Kanderstegu (Jan Doudlebský a Václav Šatava) a Happy v Karwendelu (Jitka Mázllová). Skalní lezci dostali ceny za výstupy Martin Krpan (Adam Ondra), El Koala (Tomáš Mrázek) a Marioneta (Silvie Rajfová). Boulderovým králem je Petr Resch za přelezní Barevného světa. Nejlepším skialpinistou se stal Jan Novák za výstup a sjezd Piku Lenina.

Text: (red)

Tatry si zaslouží zimní hřeben

Horolezec a prvozovatel lezeckého centra Mammut v Holešovicích Libor Hroza řečený Rebel se letos pokusí zdolat celý tatranský hřeben od Západních přes Vysoké až po Belianské Tatry. Poleze v zimě, sám a s kompletním vybavením v batohu.

Text a foto: Kuba Turek

Seriál článků na téma zimního přechodu Tater začíná rozhovorem s Liborem Hrozou.

Proč plánuješ zrovna hřebenovku? Není to v době supertěžkých stěn něco překonaného?

Tatry si to zaslouží. Lze v nich udělat za pár kaček akci, která má parametry světového výkonu.

Přechody Tater se přece lezou již pár desítek let...

...jenom Pavol Pochylý přešel Tatry v zimě sólo komplet.

Co to znamená?

V osmasedmdesátém roce se mu podařilo přejít od Hutianského sedla po Bujačí vrch. Trvalo mu to šestnáct dní. Při tom nesešel z hřebene, neměl připravené zásoby v sedlech a všechno nesl s sebou v batohu.

Byl to podle mě nejlepší výstup československého horolezectví v celé jeho historii.

Chceš být tedy druhý po Pochylém? On přece ale patřil k tehdejší světové horolezecké špičce a posmrtně byl dokonce zvolený za slovenského horolezce minulého století. To ty při vši účtě v současné době nejsi.

Určitě je dnes k dispozici, třicet let po Pochylého výkonu, lepší a tím pádem i lehčí vybavení. To mi pomůže. Navíc můžu o sobě říci, že jsem velmi zkušený v zasněžených velehorách. Poslední dva roky trénuji v Tatrách každou volnou chvíli.

Čeho si ve své horolezecké kariéře nejvíce ceníš?

Pětkrát jsem byl v severní stěně Eigeru. Vždy jsem buď vylezl na vršek, nebo se v pořádku vrátil. Cením si zvláště sólového výstupu. Mám za sebou extrémní Chergianiho cestu na kavkazskou Ušbu. Ve Vysokých Tatrách byl můj nejlepší výkon Belicův komín 100.

V čem vidíš největší obtíže přechodu Tater? Vždyť se tam neleze nic těžšího než pětka. Většinou je to chodák.

Tak to tedy prrr! Nejdřív přejdeš přes Západní Tatry. To tě hned na začátku vyšťaví.

Lyžařské a snowboardové novinky v Rokytnici

Krkonošský skiareál Rokytnice nad Jizerou se modernizuje. Přiblížovací vlek byl letos nahrazen novou lanovkou, která vede přímo z parkoviště u Rokytky. Na Lysé hoře je vybudovaný snowpark s vlastním vlekem. Ke všem sjezdovkám s výjimkou Studenova jezdí bezplatný skibus. Do aquaparku se jezdí v pondělí a ve čtvrtek a cena je 230 korun za dítě a 280 korun za dospělého. Jednodenní lyžařská permanentka stojí v Rokytnici 570 korun pro dospělé a 460 korun pro děti.

Text: Daniel Janota

Sjezdovka v Chotouni u Prahy

Drobnosti kazí celkový dojem

Jsme již čtvrtou hodinu na sjezdovce. Za tu dobu jsme se svezli jen osmkrát. Fronta je úmorná. Sjezdovka není delší než tři sta metrů. V sobotu jsme vyrazili sjezdovat do Prahy.

Text a foto: Kuba Turek

◀ Vlek je tak pomalý, že se vyplatí chodit pěšky

Vloni vyrostl na kopci nad Chotouní u Jílového malý skiareál. Jednu mírnou sjezdovku obsluhují dva pomalé talířové vleky. Na jejím okraji stojí tři malé můstky. Pod sjezdovkou funguje bufet. Parkování je zdarma. Příjezd je možný také příměstským autobusem linky 332 nebo 334 z Prahy od metra Budějovická.

Skiareál Chotoun byl letos v provozu zatím jen pár dní. Lyžování tu bylo nepříjemné. Stačilo pár nedotažených malíč-

kostí a provozovatelé zkazili dobrý dojem z lyžování na okraji české metropole.

Před turnikety je malý kopeček, do kterého musí lyžaři vystoupat. Tvořila se na něm půlhodinová fronta a lyžaři i snowboardisté měli velké potíže, jak se na něj dostat. Připomínáme, že takhle nedotažené řešení nástupu k vlekům je českou specialitou. Přitom by sem stačilo nasypat půl tatrovky hlíny.

Koridory od turniketů k vlekům jsou příliš dlouhé a úzké. Navíc vedou mírně do

kopce. Nedá se v nich bruslit ani odrážet hůlkami. Mnoho talířů na vleku odjíždělo neobsazených, protože lyžaři nestačili koridor zdolat.

Celodenní permanentka stojí v Chotouni 250 korun, polodenní přijde na 180 korun. Děti do 140 centimetrů výšky mají slevu. Vzhledem k čekacím dobám na vleky je výhodnější kupovat bodové jízdenky. Ještě dvacet jízd je levnější než polodenní jízdenka. Koupíte je za 170 korun.

PHILOSOPHY OF sherpaTM

OUTDOOR & TRAVEL CLOTHING

Společník ve svobodě

Cílů nestačí dosáhnout, musíš je překonávat a v tom Ti bude věrným společníkem SherpaTM, ať už chceš okouzlit lidi v hledišti, nebo si jen usnadnit a zpříjemnit život. Volný pohyb není pro osamocené, výrobky SherpaTM ti budou dělat společníka i když máš v plánu sám šplhat po štítech a šlapat po horských stezkách. Bude tam s tebou a pomůže ti v nouzi. Doprovodí Tě kamkoliv a odkudkoliv zpět.

Technologická revoluce umožňuje, že výrobky SherpaTM vyhovují i těm nejpřísnějším předpisům sportovních odvětví, ale také předvídají možné příští požadavky a s důrazem na budoucnost je dopředu splňují. Výrobky SherpaTM jsou vyráběny dle požadavků příštího desetiletí, proto nestárnou a budou vždy v módě.

Pokud si vybereš výrobek SherpaTM, už nebudeš potřebovat jinou pomoc, protože Sherpa Ti nabízí řešení pro všechny životní situace a splní všechna Tvoje očekávání. Móda neznamená vždy pomijivost, kvalitu nezastihne žádné nové trendy.

 TRIMM
OUTDOOR PRODUCTS

Výhradní zastoupení značky SHERPA pro Českou a Slovenskou republiku:
Trim Sport, s.r.o., Chebská 79/23, 322 00 Plzeň, Czech Republic,
tel.: +420 377 822 236, fax: +420 822 636,
e-mail: trimm@trimm.cz, www.trimm.cz

Lyžařské utrpení na Wetterhornu

Nejmilejší snímek z alba vzpomínek

Levá ruka zapíchne cepín do vrcholového firnu. Pravá drží fotoaparát s širokoúhlým objektivem. Udělám fotku, kterou jsem doma vymyslel a představil si její kompozici.

Text a foto: Alexander Luczy

O spánku se nedalo mluvit

Znám tuto túru, před lety jsme ji udělali s manželkou Monique. Bylo to krátce po svatbě. Dali jsme si sraz v bivačkové chatce Rosenlauri. Našli jsme ji na skalnatém podstavci na stejnojmenném ledovci. S Monique jsme dorazili odpoledne a doufali jsme, že zde strávíme příjemnou noc. Čím se více blížil večer, tím přibývalo návštěvníků. Všichni věřili, že si v bivačce dobře odpočinou. Jako první nocležníci jsme měli výhodu. Jen jsme zahlédli blížící se dav, zalehli jsme na lůžko a již jsme se z něho nepohnuli. Místo dvanácti lidí se jich na prýčně nakonec uložilo nejméně dvakrát tolik. O spánku se nedalo mluvit.

Co udělali ostatní chudáci, na kterém nezbylo místo? Poskládali se na zem, a když už ani to nebylo možné, vydali se na výše položenou chatu Dossen. Výstup k ní je ovšem zvláště v noci krkolomný a hlavně mimo vrcholovou trasu. Několik odvážlivců se vydalo na noční výstup k vrcholu Wetterhornu. Dva přečkali noc na prahu. Ranní odchod z bivačce byl spíše útekem.

Přes ledovec s plnou výzbrojí

Následoval přechod rozpraskaného ledovce. Když se na něj člověk podívá odspodu, těžko si představit, že skrze něj vede lyžařská trasa. Nesli jsme s sebou lano a celou ledovcovou výzbroj včetně maček, cepínů a ledových šroubů.

Rozednilo se, ledovec byl na kost promrzlý, a tak se stoupalo dobře. Čím výše, tím bylo více prašano. Posledních dvě stě metrů jsme šli pěšky na mačkách. Trvalo nám to

od chaty čtyři hodiny. Sjezd byl namáhavý, vystřídali jsme všechny druhy sněhu. Prašan, krustu, firn a dole břechku. Ale přežil i jsme to.

Co nás čeká dnes? Ležím v posteli a hlavou mi letí divoké myšlenky. Víím, že už neusnu.

Na parkoviště přijíždíme před půl sedmou. Příliš pozdě na můj vkus. Budeme muset spěchat. Moji dnešní partneři jsou ale vytrénovaní sportovci, což znamená, že se nebudeme flákat.

Osvald, nejmladší a nejsilnější z nás, běží v čele jako lovecký pes pronásledující svoji oběť. My s Peterem děláme, co můžeme, aby nás moc nezahanbil, a hlavně aby zůstal v našem zorném poli. Na ledovci přecházíme jen jednu nebezpečnou trhlinu. Zbytek klušeme nenavázaní. V sedle Wetterstättel Osvalda konečně dohnáme. Zahazujeme lyže a vybíháme poslední úsek na vrchol.

Nahore se mi daří udělat snímek, který mám dodnes nejraději. Předcházelo mu tolik utrpení a námahy - necelých sedm hodin výstupu se dvěma pětiminutovými přestávkami.

Wetterhorn (3701 m n.m.)

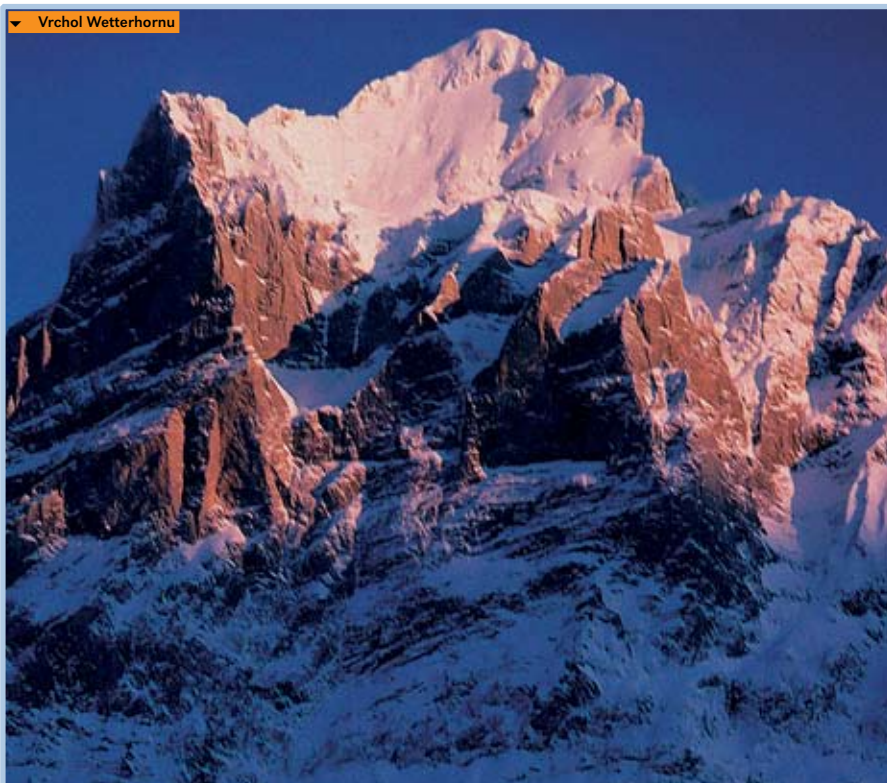
Východisko Rosenlauri (1328). Možnost přenocování v bivačce Rosenlauri (2328) nebo chatě Dossenhütte (2663m). Výstup vede přes Rosenlauigletscher, Wellhornsstättel a Wetterstättel. Lyže se odkládají v sedle (3508) a pokračování vede ledovatým hřebenem (45°).

Přátelé jdou jen o pár kroků za mnou ve strmém ledovém svahu. Předě mnou se otevírá široký horizont s Eigerem přímo pod nosem. Byl to namáhavý den. Musíme si odpočinout. Čeká nás ještě nebezpečný a těžký sjezd.

Dnešní túra začala už včera večer vesele v Basileji v nížině u řeky Pádu. Daleko od Bernských hor. S manželkou a dětmi jsme navštívili přítele. Stůl byl bohatě obložený jídlem a zákusky. Hostitel mi připomenul, že si máme bezpodmínečně přibalit do auta turistické lyže s ledovcovou výzbrojí. O cíli se nechtěl zmiňovat, prý to bude překvapení.

Polovinu noci jsme vychutnávali dobré jídlo a ještě lepší víno, na konci padl ještě kalíšek pálenky. Jen jeden! Děti už hluboce spali, půlnoc byla z námi a i my dospělí jsme se ubírali do postelí. To byla chvíle, aby mi Peter odhalil zítřejší program: Wetterhorn! Jedna z nejdelších túr v Bernských Alpách. 2400 výškových metrů. Nezbylo nic jiného, než se uložit tak rychle, jak to jen bylo možné. Sen však nechtěl přijít. Vracely se mi vzpomínky a já nemohl usnout.

▼ Vrchol Wetterhornu

V zimě na Luž

Česko-německý pěší výlet

Každý si asi rád v sobotu ráno pospí. Pokud má člověk něco zažít a nechce při tom potkat moc lidí, tak to někdy jinak nejde a musí z postele brzy. Třeba když chcete dojít na nejvyšší horu Lužických hor, po které má toto pohoří své jméno.

Text a foto: Vítězslav Klika

▲ Dřevěná zvonice při cestě na Luž

V plánu je cesta na Luž a potom hrad Oybin v Německu. Do Horní Světlé můžete dojet autobusem nebo autem. Parkovat je možné u chaty Luž. Po červené turistické značce se jde na vrchol.

Z vrcholu sestoupíte kousek po zelené na německou stranu a pak se vydáte dál po modré. Postupně se dostanete do krásného jehličnatého lesa se spoustou malých i větších skalek a vyhlídek pod skalní masív Jeptiška - Nonnenfelsen. V létě přes něj

vede jediná pískovcová feráta.

Po červené znovu stoupáte až na Krkavčí kameny - Falkenstein. Jsou to dvě skalní věže na hranicích. Na české nižší věžce kdysi stávala hospoda. Větší ze dvou skal je pěkná věž a má na svém kabátě víc horolezeckých cest různých obtížností.

Malé skalní varhany

Cesta dále pokračuje lesem po červené značce po hranici mezi oběma státy.

Postupně se rozhlédnete z několika turistických vyhlídek. Na jedné z nich stojí skalní útvar připomínající varhany.

Za špatného počasí oceníte sezení se dvěma přístřešky schované za průchodem soutěskou. Dále dojdete po červené značce až ke zřícenině hradu Oybin. Na jih odtud na hraničním kopci se ukazuje rozhledna Hvozdu.

Polovinu trasy máte v Oybině za sebou. Návrat vede stejnou cestou, nebo to vezmete zelenou značkou přes vrcholek Hvozdu a odtud stále po červené přes Krompach do Horní Světlé.

Doprava: Autobusem pojedete od vlaku z Jablonného v Podještědí do Horní Světlé.

Vybavení: Solidní pohorky a mapa jsou základem turistické výzbroje. Nic dalšího zvláštního nebudete potřebovat. Podle počasí zvolíte nepromokavé oblečení a něco teplého pod něj. Možná se budou hodit teleskopické hůlky.

Trasa: Z Horní Světlé do Oybinu a zpět je to podle zvolené trasy přibližně pětadvacet kilometrů. Na cestě vás čekají dva pořádné kopce.

▼ Nejvyšší vrchol Lužických hor

Krkonošské knihy a mapy

Krkonoše, Jizerské hory (časopis)

Měsíčník Správy KRNP

Cena 38 Kč

Populárně-naučný měsíčník preferuje krajinové fotografie a ochranu přírody.

Tisícovky Čech, Moravy a Slezka

Renáta Sašková, Michal Holub
Jerome 2005

Orientační cena 200 Kč

Průvodce popisuje výlety na nejvyšší vrcholy všech tuzemských pohoří. V Krkonoších je to Sněžka včetně Stolové hory a Tabule. Kromě fotografií a itineráře doplňují texty použitelné mapy.

Info: www.horydoly.cz/recenze

Křemeny Krkonoš

Václav Salášek

Vlastním nákladem vydal v roce 2006

Orientační cena 400 Kč

Originální kniha je zaměřená na geologii Krkonoš s důrazem na nejběžnější minerál. Autor předkládá fotografie a doprovází je popisem.

Krkonoše (Riesengebirge) atlas

Turistická a lyžařská mapa 1:25 000

Rosy 2006

Orientační cena 160 Kč

Turistický atlas ve spirálové vazbě v nejpodrobnějším měřítku znázorňuje turistické značené trasy, naučné stezky, cyklotrasy, lyžařské běžecké trasy a sjezdovky.

Podkrkonoší (Průvodce po Čechách, Moravě, Slezku)

Petr David, Věra Dobrovolná, Vladimír Soukup

S&D 2005

Orientační cena 77 Kč

Průvodce na pěší výlety popisuje trasy krok za krokem s upozorněním na každou zajímavost. Praktické jsou informace o stravovacích a ubytovacích možnostech.

Krkonoše (Průvodce po České republice)

Marcela Nováková, Zdeněk Novák
Olympia 2003

Orientační cena 180 Kč

Klasický turistický průvodce je členěn do třech základních částí. Všeobecná část informuje o geografických realitách a historii, v turistické najdeme trasy s uvedenou kilometrží. Nejvíce stránek zabírá místopisná kapitola složená z abecedně řazeného přehledu hesel.

Encyclopedia Corcontica

Jan Štursa

Správa KRNP 2003

Orientační cena 150 Kč

Encyklopedický soubor informací o přírodě, historii a kultuře Krkonoš z české i polské strany.

Krkonoše (1:60 000)

Shocart 2006

Orientační cena 100 Kč

Cykloturistická mapa zachycuje značené a doporučené cyklotrasy včetně kilometrže a číslování a dále turistické značené cesty a místní turistické značení. Trasy jsou rozlišené podle vhodnosti pro silniční, trekkingová a horská kola. Rubrová část mapy obsahuje místopis a itineráře vybraných výletů včetně výškového profilu.

Info: www.horydoly.cz/recenze

Krkonoše (1:50 000)

Trasa 2006

Orientační cena 90 Kč

Publikace v plastovém obalu obsahuje turistickou mapu a sešit s textovou vlastivědnou částí. Pro pěší turisty je důležitý velmi podrobný topografický obsah s vrstevnicemi po 10 m. Značené trasy na mapě najdou i cyklisté a lyžaři.

**Krkonoše pohledem Jana Buchara a Josefa Vajnara
Jan Luštinec, Roman Karpaš**

RK Liberec 2002

Orientační cena 495 Kč

Fotografická publikace je sestavená ze sbírky historických kolorovaných diapositivů. Cena: 2995 Kč

Krkonoše Východ a Západ (1:50 000)

Žaket 2005

Orientační cena 60 Kč (za každý díl)

Lyžařská mapa je vytištěna na vodovzdorném papíře. Krkonoše pokrývají dva díly Západ a Východ. Obsah mapy je tradiční, jsou na ní zakreslené lyžařské trasy, střediska sjezdového lyžování a upozornění Horské služby.

Krkonoše (1:50 000)

Info: www.horydoly.cz/recenze

Text: Tomáš Lešek. Autor je vedoucím obchodu s mapami a průvodci Kiwi

Zimní horolezectví nad Brnčalkou

Vysoké Tatry jsou přes silnou konkurenci rakouských Alp nejlepším eldorádem pro zimní horolezectví. Impozantní výstupy se dají udělat všude, ale nejmohutnější srázy jsou v okolí chaty u Zeleného plesa, neboli Brnčalky.

Text: Kuba Turek. Foto: Kuba Turek, Hana Suchá

▼ Na některých úsecích výstupů se leze v mačkách po skále

▲ Padat na sněhu se musí umět.

Kežmarský, Lomnický, Černý a Kolový štít dělají žluté chatě obrovskou černou stafáž. Když pod ně horolezec kráčí poprvé, jakoby ho drtily svojí výškou a nepřístupností. Dá se na ně ale vyvrát, najít jejich slabá místa a tudy vystoupit na vrcholy.

Nabízíme vám čtyři zážitky z horolezeckých cest obtížnosti dva až pět. Na skalách někde v údolí by to byly směšně lehké výstupy, ale tady v horách se jedná o vážné zimní túry, které lze podniknout jen s velkými zkušenostmi, opatrností a vědomím rizika. Nechejte se jimi inspirovat a vyražte do Vysokých Tater!

Motykův komín na Černý štít

V Kroutilově horolezeckém průvodce po Vysokých Tatrách jsme si přečetli nenápadnou poznámku: "Výstup jedním z nejkrásnějších tatranských komínů." Ted' tedy odkládáme lyže, převlékáme se do lezeckého a věříme v úspěch. Přišli jsme sem ve složení Hoé (výborný skalní lezec), LukasB (užitečný teoretik a technik výpravy) a moje maličkost (specialista na trávu, hluboký sníh a jiné prasárny).

Kus první délky prohrabávám sněhovou břečku, ale podél prvního skalního převisu nakonec tuneluje Hoé. I na druhém konci lana je to šichta. Balancovat na polštářích sněhu a jemně se opírat o naváté převěje není nic příjemného. Koutovou délku v položeném komíně lezu zase já. Není moc těžká, tak mě na ní moji spoluzeckci pouštějí. Cestou potkávám dvě ohnuté skoby. Samozřejmě je cvakám, ale sedět, natožpak padat bych do nich nechtěl.

Na třetí délku Hoé neváhá, sundává rukavice a shazuje sníh ze stěny, kam cepí-

ny dosáhnou. Jenže pak začne omlacovat led, až vyčistí skálu o rozměrech několika čtverečních metrů. Obáváme se, po čem polezeme my druholezci. Hoé pustí cepíny, které se mu houpou na zápěstích, zabere a holýma rukama se porve se skálou. Takhle vyleze dvanáct pětkových metrů s mačkami na nohou. Závěr této krátké, ale výživné délky tvoří žlab s hlubokým prašanem, do kterého se Hoé ponoří až po lokty. LukasB a já hledáme špičkami našich cepínů každý kousek ledu, který nám prvolezec na stěně nechal.

Dorážím poslední desítky metrů ve žlabu. Hrabání sněhem je vysilující, zvláště poté, co jsme zdolali těžký úsek. Nahoře motáme lana a jdeme pěšky na vrchol Černého štítu. Na závěr nás čeká i trochu lezení obtížnosti I-II. Musíme si to užít, jsme přece tradicionalisté. Bez vrcholu by nebyla cesta vylezená.

Motykův komín

Černý štít, jihovýchodní stěna

Prvovýstup: Stanislav Motyka, B. Duchon a M. Nitsch. 27. 9. 1934

Obtížnost: Skalní úseky dosahují stupně V. V zimě může být výstup ulehčen ledem ve spodní části, nebo ztížen návějemí jemného prašanu v horní polovině.

Levý Ypsilon na Kežmarský štít

"Takýchto cest máme už dnes viac ako dost a čo je najhoršie, dostávajú sa nám do horolezeckých sprievodcov. Pretože nechcem nikoho uraziť, uvediem napríklad cestu, ktorej som sa zúčastnil pri jej prvolezení. Ide o výstup Malým Kežmarským štítom S-stenou od Stanislavského "Y" naľavo hore do kotla na Nemecký rebrík." Karol Bocek se o Ypsilonu rozepisuje se značným pohrédáním v časopise Horolezec z roku 1956.

"Táto cesta je nelogická. Nemá praktického významu, pretože i keď je o stupeň ľahšia ako jej sesterská cesta Stanislavského, je krátka, nezaujímavá, odbočuje vlastne z nástupišťa krásnej impozantnej cesty Stanislavského a vyúsťuje nízko na Nemeckom rebríku.

Známy horolezec Karol Bocek se v případě Ypsilonu mýlil. Dnes je to oblíbená cesta vhodná především na zimní přelety. Nastupujeme do malého suťového kotle v levé části stěny. Z něho lezeme šikmo doleva stěnou pod kolmými skálami na šikmou plošinu. Tady bych nechtěl stoupat první. Hoé se skoro nejistí, špičky cepínů opatrně vkládá za přimrzlé kamínky, nebo je lehce zasekává ledových pramínků. Další délka ho přivede pod převis, který leze se sundanými rukavicemi. Zkouším to za ním s cepíny v rukou, ale padám. Zůstávám viset hlavou dolů. Dokud mě prvolezec nespustí

na travnatou poličku, houpám se na laně jako moucha chycená v síti. Na druhý pokus se mi přelez se srdcem v kalhotách daří. Pak už to jde lépe, terén se pokládá a za chvíli jsme na Německém žebříku a sestupujeme do doliny.

Levý Ypsilon

Malý Kežmarský štít, severní stěna

Prvovýstup: Karol Bocek, R. Příkazský, K. Zlahodová. 6. července 1950.

Obtížnost: Dvě délky jsou pětkové, zbytek je do čtyřky. V létě je zvláště třetí délka lámavá, v zimě zalitá delikátní ledovou krustou. Jištění je v těchto místech nejisté a složité.

Sczepaňští na Kežmarský štít

První průstup severními srázy nejvyšší tatranské stěny se podařil jakoby mimochodem. Nesměruje přímo na vrchol severní stěny Malého Kežmarského štítu, vyhýbá se nejtěžším místům a vede v poměrně dobré skále.

Cesta Sczepaňských je nejoblíbenější zimní horolezeckou túrou v masívu Kežmarských štítů. Není příliš objektivně nebezpečná, nepadají v ní laviny, skála se moc neláme a možnosti jištění jsou dobré.

Za to horolezci na čtyřkové cestě užijí snad veškeré zimní techniky, které znají. Stoupá se sněhem, leze ve skále, je nutno překonat ledopád a dojde i na proslulé tatranské trsy trávy, do kterých se tak dobře zasekávají cepíny. Stanoviště jsou pohodlná i ve visu, ale vždy bezpečná.

Cesta Sczepaňských

Malý Kežmarský štít, severní stěna

Prvovýstup: J. K. Dorawski, A. Sczepaňsky a J. A. Sczepaňsky. 26. 7. 1929

Obtížnost: Skalní a ledové lezení je místy čtyřkové, dolez ve sněhu a trávě je výrazně lehčí.

Velkolepé Měděné lávky

“Zajímavý výstup v nesrovnatelné skalní scénérii,” tvrdí o Měděných lávkách Kroutlův průvodce. Krajinově velkolepá túra sice

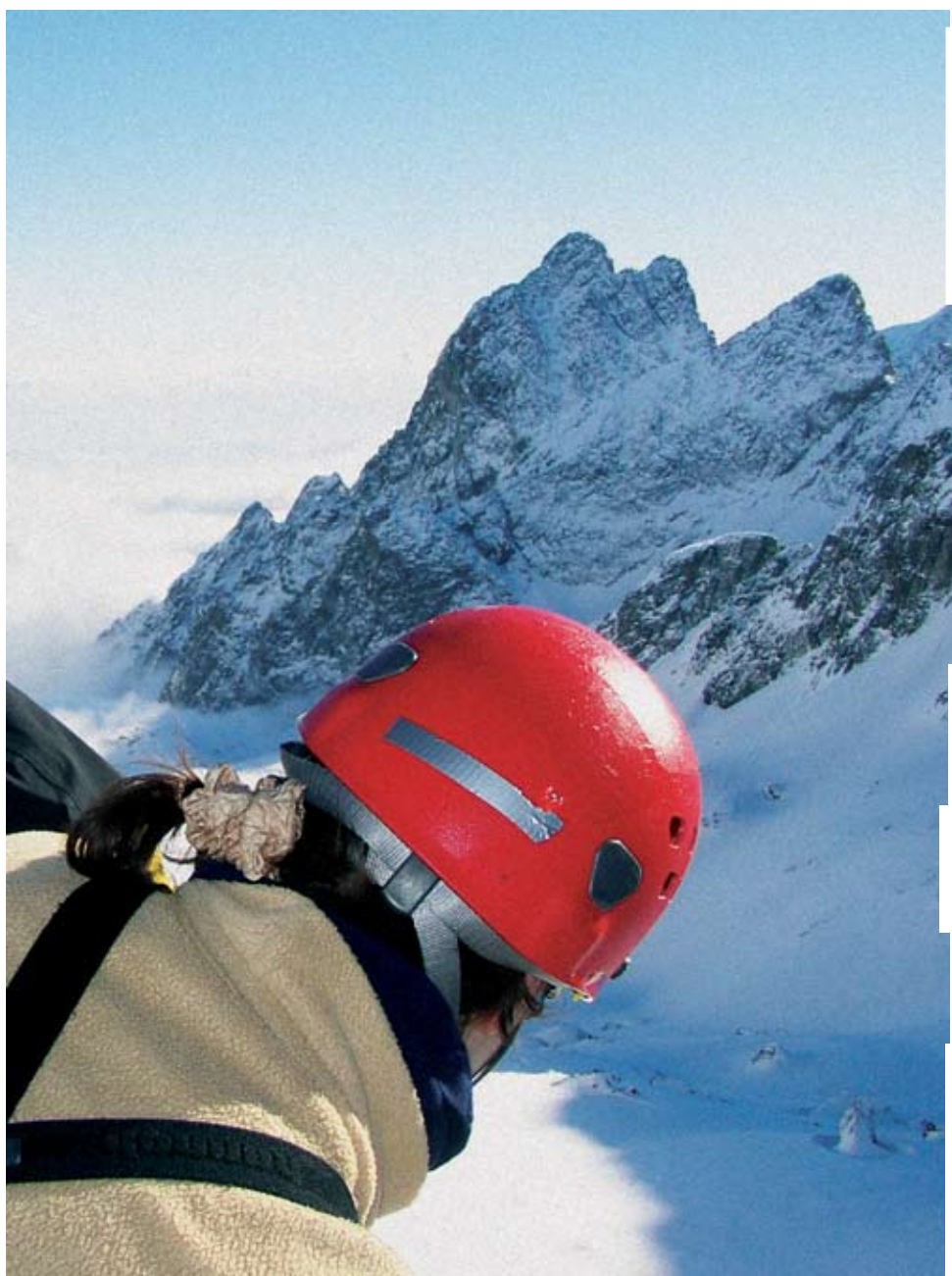
v jeho podání obvykle znamená něco jako vlhkou rokli nebo dlouhou lámavou a orientačně náročnou cestu na vysoký kopec, ale nenechte se zastrašit. Měděné lávky za to stojí.

Poprvé jdeme na Měděné lávky koncem léta ve třech. Túra je součástí našeho týdenního přechodu Tater, a tak na zádech táhneme dvacetikilogramové batohy, ve kterých je kromě lezeckého materiálu také zásoba jídla a pití, spacáky, stan, vařič se třemi litry benzínu a spousta dalšího

tábornického vybavení.

O pár let později беру lyže a vyrážím znovu na Lomničák. Stopu přes Medenou dolinu do kotle na začátku lávek šlapou spolu se mnou tři přátelé. V kotli na nástupu lávek se loučíme, kamarádi jsou doleva na Ušatou věž, já mířím doprava na Horní lávku.

“Dolní lávku znám, tak zkusím Horní,” furiantsky říkám sám sobě. Na lyžařské boty připínám mačky a traverzuji po lávce. Není to žádné rampa, ale pouze skalní pás, který se nakonec zužuje na lištu pod

převísem. "Tady je to trojkové místo," dochází mi, když nemohu dopředu ani dozadu, nahoru ani dolů. Stojím na předních hrotech maček, držím se omrzlých chytů a lyže připoutané na batohu se zaklínily nad převísem. Deset metrů mě stojí půl hodiny strachu. Z Ušatého sedla na mě mávají kamarádi a sledují, co se mnou bude. Spadnu nebo ne? "Přechod tohoto místa je těžký, lámavý a exponovaný," čtu si v průvodci ještě teď s nepříjemným pocitem okolo žaludku.

Dál už to jde rychle. Brodím se sněhem na vrchol Lomničáku, v bufetu si dávám limonádu s tatrancou a slaňuji do Poslední štrbiny. Po cestě nechávám několik smyček. Nechci riskovat uklouznutí při slézání, protože jsem tu sám.

Z Poslední štrbiny vede sice prudký, ale dostatečně vysněžený žlab. Podle průvodce má lyžařskou obtížnost S IV+. Až ke skalnímu prahu lze jet přeskakovanými oblouky, potom opatrně sešlapat deset metrů po ledu a skále a závěrečné dva metry zpola

seskočit a zpola sešoupnout. Sjezd do Měděné doliny a dál na chatu je sice pěkný, ale bolí z něho nohy a po prožitém dni ho už moc nevnímám.

Měděné lávky

Lomnický štít, severovýchodní stěna

Prvovýstup: neznámý

Obtížnost: Za dobrých sněhových podmínek se jde většinou bez jištění. Několik míst je dvojkových, deset metrů na Horní lávce dosahuje obtížnosti III.

Noc tulených pásů

Skialpinistický závod v Janských Lázních

Noc tulených pásů obvykle otevírá českou skialpinistickou závodní sezonu. Letos se koná noční závod až 24. února. Dosud nebylo dost sněhu. Startuje se jako každý rok v pět hodin odpoledne na náměstí v Janských Lázních.

Text: Kuba Turek. Foto: Štěpán Ptáček

▲ Slovenské reprezentační družstvo utíká všem hned po startu.

Noc tulených pásů je součástí Českého poháru ve skialpinismu, poprvé budou startovat telemarkisté a pro veřejnost je vypsána kategorie open.

Chcete to také zkusit? Napřed si projedte trasu aspoň prstem po mapě, abyste věděli, do čeho jdete. Startujeme na kolonádě v Janských Lázních, odkud běžíme bez lyží centrem k dolní stanici lanové dráhy. Zde nandáváme lyže a pásy a pod lanovou dráhou stoupáme na Černou horu ke kios-

ku. Sjíždíme ke Kolínské boudě. K Pražské boudě bruslíme a odtud sjíždíme traverzem po Smrku k dolní stanici lanovky Bramberk. Nalepíme pásy a stoupáme v trase lanové dráhy. Tento úsek obsahuje výstup na mačkách. Z vrcholu opět sjíždíme po sjezdovce k dolní stanici vleků Javor. Zdoláme třetí výstup a následuje náročný sjezd do Javořího dolu okolo Vebrovky v neupraveném terénu. Závěrečné táhlé stoupání nás dove-
de zpět na Černou horu, ze které sjíždíme

po sjezdovce Protěž k dolní stanici lanové dráhy. Sundáme lyže a běžíme centrem Janských Lázní do cíle na kolonádu.

Celkem se jede 20 km s převýšením 1800 tm. Loňský rekord trati je 2 hodiny, 6 minut. Kategorie příchozích a telemarkistů vynechává úsek v okolí Pece pod Sněžkou. Jejich trasa měří 14 km s převýšením 1100 m a na její zdolání nejsou potřeba mačky.

Horydoly jsou mediálním partnerem tohoto projektu.

Cyklistický výlet do zapadákov

Na kole v Praze jako na venkově

Krajina jižně od Prahy je pro cyklisty velmi příjemná. Dá se tu jezdit celou zimu. Ve výseči přibližně vymezené Berounkou, Vltavou, Sázavou a Labem je kopcovitý kraj hustě posázený středočeskými vesnicemi, které jsou pospojované spoustou silniček a cest.

Text a foto: Kuba Turek

Jedna z pěkných cest pro trekkingová nebo horská kola vede podél Pitkovického potoka, který pramení v lukách u Říčán a teče do pražské Hostivaře.

Vyrazíme ze stanice metra Opatov na trase C. Musíme nejprve překonat světelnou křižovatku, poté dálniční nadjezd a nakonec kruhový objezd, abychom se dostali konečně na venkov. Skrze Šeberov dojedeme na náves a okolo moderních činžáků zahneme doleva na polní cestu. Přejedeme přes horizont, a kdybychom v dálce neviděli dálnici, ocitneme se v idylické krajině. Pod sebou máme hluboké zalesněné údolí potoka Botiče, z průhonického parku vykukuje zámekská věž a do dálky se táhnou úhledné vesničky. Projedeme Průhonicemi, vystoupáme městečkem k zámku a dál naše cesta vede na

náměstí a z něho doprava Dobřejovickou ulicí. Po pravé ruce máme plot zámeckého parku a vlevo satelitní vilkové městečko. Ulice se rychle změní v polní cestu.

Okolo rybníka šlapeme na křižovatku značených cyklostezek v Dobřejovicích. Značek si nevšímáme a projedeme vesnicí, vystoupáme prudkým kopcem na křižovatku a zamíříme směrem do Říčán. Na chvíli opustíme venkov, protože u Modletic projíždíme průmyslovou zónou plnou velkoskladů, parkovišť a kamionů. Tu naštěstí rychle opustíme. Přejedeme dálnici, sjedeme z kopce a zahneme první silničkou doleva na obec Kuří.

Po pár stovkách metrů jsme zase na venkově. Rozbitá okreska se stromořadím nás provede skrze Kuří a dál na Lipany. To už pod sebou dole v údolí vidíme stružku Pitko-

vického potoka skrytou v olšovi. Přes louku k němu sjedeme a narazíme na málo vyšlapanou cestu po jeho pravém břehu. Jestli nechceme riskovat, že kolo budeme místy tlačit, jedeme po silnici dál do další vesnice Benice. Tam přejedeme most na levý břeh a potok sledujeme po široké štěrkované cestě. Před Pitkovicemi nás cesta zase převede doprava a hlinitou cestou po loukách podél meandrů potoka jedeme až ke zbořenině Fantova mlýna na soutoku s Botičem.

Od Fantova mlýna jedeme stále zajímavou, ale už širší a častěji navštěvovanou trasou stále po pravém břehu Botiče k Hostivařské přehradě a dál po asfaltovém chodníku podél ní až do Hostivaře. Tady už korzují rodinky s kočárky a důchodci na procházce, a proto je potřeba dávat na ně pozor.

Ledovec jde spát

Italský ledovec Val Senales mezi Ortlerem a Ötztalskými Alpami se noří do šera. Lyžaři vychutnávají poslední obloučky. Už skoro za tmy míří dlouhou sjezdovkou dolů do vesnice Kurzras. V Menaru a Bolzanu pod horami přetékaají ulice světlem. Ledovec se ukládá do temnoty k mrazivému spánku.

Foto: Kuba Turek

Češi soukromě pomáhají vzdělávat cizinu

Jsme tak bohatá a odpovědná země, že soukromé osoby si mohou dovolit pomáhat vzdělání v zahraničí. Jako dva příklady slouží občanské sdružení Tenggara, které vybudovalo mateřskou školku v zapadlém koutě Jávy, a společnost Surya připravující výstavbu základní školy v himálajské vesnici.

Nejvyšší škola v indickém Zanskaru

Text: Kuba Turek. Foto: Jan Tilinger

Česká nevládní organizace Surya v čele se stavařem a cestovatelem Janem Tilingrem začne na jaře stavět základní školu v nejvýše položené vesnici v Zanskaru. Kurgyak stojí v indickém Himálaji ve výšce 4200 metrů nad mořem. V zimě se tam lze

dostat jen po zamrzlé řece, v létě pouze když v ní neteče moc vody.

“Chceme pomoci místním dětem ke vzdělání,” říká mluvčí projektu Barbora Kuběnová. “Dosud mají rodiny v Kurgyaku jen dvě možnosti. Bohatší pošlou své děti do škol v údolních městech a ty se již do hor nevrátí. Chudší rodiny neposkytují vzdělání dětem téměř žádné.” Žijí tu dvě stovky obyvatel a jen deset z nich umí číst a psát.

Česká Surya proto vyprojektovala ekologickou budovu školy, částečně zapuštěnou

do země a čerpající energii především ze slunce. Budou v ní čtyři učebny a jedna kancelář. Stavba vyjde v přepočtu na čtyři miliony korun, z nichž větší část již Surya má k dispozici. Po zamrzlé řece se právě teď přepravuje dřevo. Stavba se rozeběhne na jaře, až rozmrzne půda.

Další peníze bude stát provoz školy, protože prvních několik let hodlá Surya platit ze svého. Roční plat učitele vyjde na 2500 eur, vzdělání jednoho žáka na 150 eur.

Mateřská školka pod sopkou Merapi

Text a foto: Martin Točík

České sdružení Tenggara postavilo školku pod horou Merapi v Indonésii. Obnovilo tak předškolní zařízení v oblasti těžce poškozené loňským zemětřesením. Budova ve vesnici Pacing byla dostavěna za dva měsíce od zahájení prací.

Přestože tato vesnice patří k nejvíce postiženým lokalitám v celé oblasti, nedostalo se jí dostatečné pomoci z vládních ani soukromých zdrojů v Indonésii. Sdružení Tenggara proto financovalo výstavbu školky částkou přesahující v přepočtu sto tisíc korun, dalších dvacet tisíc korun zaplatila správa obce.

V javánské tradici je nejdůležitější částí stavby vyzvednutí a umístění střešní konstrukce, které předchází malá slavnost Ngunggahke suwunan. Je to chvíle, kde se

sejdou významní členové vesnice a společně se pomodlí za úspěšné provedení a budoucí odolnost stavby.

“Bismillah irrahman irrahim, ve jménu Boha milosrdného a slitovného,” znějí molitby obyvatel Pacingu. “Ať je naše nová školka pevná a ať slouží našim vnukům ještě po několik dalších generací.” Ženy přinášejí obětiny - rýži, kuře, banány. Důstojní pánové v batikových košilích uznale pokývují hlavou. Po několika tradičních, poněkud nudných projevech, následuje společné jídlo.

“Bude to nejpevnější dům v celé vesnici. Ještě jsme tady takový neměli,” říká z části v žertu, z části hrdě Sutanoyo pověřený vedením projektu. Tricetiletý muž se právem cítí důležitě, neboť se stavba budovy školky setkává s uznáním ostatních obyvatel vesnice, kteří jsou značně překvapeni tím, že jim někdo pomoc nejen přislíbil, ale také skutečně poskytl.

S běžkami do Brd

Užijeme si aspoň kousek zimy

Podzimní orba je na bílé pláni jasně viditelná. Který namažeme? Červený nebo červenofialový! Nejen v těchto odpovědích se rozcházíme. Naše skupina s červenofialovou mázou to bere nejkratším směrem nehledě na hnědé kusy hlíny a žlutě kvetoucí řepku.

Text: Adriana Mynaříková. Foto: Adriana Mynaříková a Jiří Kadlec

Lesík se přibližuje velmi pomalu. Jen na hlíně to nepodkluzuje. Skupinu taktizující s červeným klistrem bohužel pouštíme prošlapávat stopu. Sbírají před námi všechen sníh svými skluznicemi.

Přes Hřebeny nahoru a dolů

Jedeme z Radouše do Brd. Vybrali jsme si ji proto, že už na železniční zastávce nazveme běžky. Cestu máme naplánovanou hezky. Přes pole se máme napojit na žlutou značku, pak modrou, po červené pojedeme na Stožec, u bývalého vojenského prostoru zahneme doleva po modré, pak po neznáčené lesní silnici se dostaneme na zelenou do

Haloun a přes pole a lesy nejkratší cestou do Řevnic na vlak.

Po nějaké době se přes pole dostaneme s běžkami na nohou nebo v rukou, nastoupíme do stopy a jedeme až do Haloun. Asfaltové cesty se v zimě nesypou, a tak si můžeme i zabruslit.

Opuštěná země

Označení Brd pochází ze staroslovanského brdo, což byl název pro protáhlý zalesněný hřbet, tvoří zalesněný horský pás mezi Příbram a Zbraslaví. I když se vypínají ve středních Čechách, jsou neuvěřitelně liduprázdnou krajinou. V kopcích nenajdete žádná turistická centra, hotely, chatové kolonie, ba ani obydlené vesnice. Je to dáno především tím, že hory pro sebe v minu-

losti zabrali vojáci. Nejvyšším vrcholem je Tok (865 m n.m.). Nenápadným vrchol při pohledu z dálky nijak nezaujme. Zato o samotě stojící Plešivec (654) je výrazná kupa, která přitahuje pohledy. Její tvar je za dobrého počasí dobře patrný i z Petřínské rozhledny.

Sněhová pokrývka se v Brdech obvykle drží šedesát až sedmdesát dní v roce. Průměrná roční teplota se pohybuje v rozmezí 6 až 7 °C. Brdy jsou nejchladnější oblastí středních Čech.

Letos to však vypadá, že naopak trhnou rekord pro nejteplejší oblast. Ráno běžky na mokřím sněhu podkluzovaly a teď už je nám to jedno. Utíkáme v dešti na vlak z vyhřáté hospůdky v Halounech přes louky a lesy do Řevnic.

SPORT PRAGUE

&

SPORT FASHION

31. mezinárodní veletrh sportovních potřeb a módy
pro sport a volný čas

21. - 24. 2. 2007

Pražský veletržní areál Letňany

www.sportprague.cz

TERINVEST, spol. s r.o., Legerova 15, 120 00 Praha 2, tel.: +420 224 263 144, e-mail: sportprague@terinvest.com, www.terinvest.com

TERINVEST
www.terinvest.com

▲ Ujguři smlouvají o osla

Expediční fond Hedvábné stezky rozdává peníze

Finanční podpora cestovatelů

Expediční fond zřízený webovou stránkou Hedvábná stezka finančně podpoří projekty spojené s exotickým, sportovním či dobrodružným cestováním. Přihlaste se do soutěže o finanční příspěvek na svoji cestu, expedici, akci či publikaci.

Text: Bohdana Rambousková. Foto: Lukáš Synek

Expediční fond zřízený webovou stránkou Hedvábná stezka finančně podpoří projekty spojené s exotickým, sportovním či dobrodružným cestováním. Přihlaste se do soutěže o finanční příspěvek na svoji cestu, expedici, akci či publikaci.

V Expedičním fondu internetové stránky Hedvábná stezka je nyní 26 481 Kč, což jsou příjmy z inzerce a honoráře, jichž se autoři článků vzdali. Peníze takto shromážděné budou dvakrát ročně použity na podporu cestovatelských projektů. Vítězné projekty, jež získají finanční podporu,

vybere Komise Expedičního fondu sestavená z tvůrců a spolupracovníků Hedvábné stezky a Klubu cestovatelů Karavanseráj. Jsou to lidé, které spojuje zájem o cestování a poznávání různých zemí a kultur.

O finanční příspěvek se mohou ucházet expedice, vědecko-výzkumné projekty, projekty rozvojové pomoci a ochrany přírody, autoři knih, map, filmů, výstav a dalších kulturních projektů. Každý projekt by měl obsahovat prvek exotického, sportovního či dobrodružného cestování. Samozřejmě

se musí jednat o vlastní aktivitu žadatele či žadatelky.

Strukturu přihlášky najdete v Podrobných pravidlech, která si před podáním přihlášky určitě přečtěte! Najdete je na webu www.hedvabnastezka.cz.

horydoly

Outdoorový magazín **Horydoly** je mediálním partnerem tohoto projektu.

Komfort do hlubokého sněhu

TEST Sněžnice TSL 225 a TSL 328

Francouzská firma TSL vyrábí řadu sněžnic pojmenovanou třímístnými čísly. Testovali jsme dva nejvyšší modely 328 a 225. Oboje jsou dobré a drahé. Je tedy potřeba setsakrametsky přemýšlet, než si jedny koupíte.

Text a foto: Kuba Turek

Oba testované modely sněžnic TSL jsou vyrobeny z tvrzených plastů. Kromě tvarované základní desky a kovových drapáků pod botami nabízejí také moderní vázání. Nemusíte se trápit s utahováním řemíků, ale zapínáte malé ráčky, jaké na svých vázáních používají snowboardisté. Oboje sněžnice nabízejí podporu paty při stoupání do strmých kopců a možnost upevnění paty pro rychlé strmé sestupy.

TSL 225 na pohodu

Model 225 se uplatní především na rovných pláních a v mírných stoupáních či klesáních v otevřeném terénu. Na méně náročné použití se hodí jeho plochý tvar a větší plocha, než poskytuje jeho výkonnější bratříček TSL 328. Ve strmějších traverzech, nebo třeba v náročném lesním terénu, jako polomy nebo koryta potoků, jsou TSL 225 méně obratné a kloužou do stran.

Vázání Rando se velmi jednoduše zvětšuje či zmenšuje a sedí na každou botu od lehkých textilních trekovek až po lyžařské přezkávky. Posuv velikostí je ještě jednodušší než u rentalových sjezdových vázání a děje se jen pomocí jednoho tlačítka. Upínání, jehož tvůrci se inspirovali moderním vázáním na horolezeckých mačkách, se nám jevílo jako bezproblémové i pro naprosté začátečníky. Použití sněžnic bylo celkově blbuvzdorné.

Jestli si půjčujete sněžnice mezi sebou v rodině, nebo třeba v turistickém oddíle, neprohlupte. Cena se v Česku pohybuje okolo 4200 korun.

TSL 328 do hor

Sněžnice TSL 328 patří ke špičce mezi plastovými modely. Jejich prostorový tvar dobře vedl stopu dopředu i do stran. V lese

se s nimi dobře manipulovalo a na rovinách byly sněžnice hodně rychlé. Potíže měly v hlubokém lehkém prašanu. Ten je totiž doménou modelů z duralových trubek a na nich natažené odolné textilie. TSL 328 vždy do sněhu jakoby zapluly a při vytahování nohy zase vypluly na povrch. To ale stálo dost energie zvláště v případech, kdy se během kroku měnila struktura sněhu. Špička v těch případech nevyplula na povrch, ale zadržovala ve sněhové vrstvě.

Vázání Escape, kterým jsou sněžnice TSL 328 vybavené, by mělo být nejlepší, které firma vyrábí. Asi je dobré pro experty, ale začátečníkům může způsobit potíže. Dvakrát se nám stalo, že dočasná majitelka sněžnic nenastavila velikost vázání zcela přesně na svoji botu, patu vázání prošli pod sněžnici a měli jsme velké problémy vázání vytáhnout zase do normální polohy na chůzi.

Podotýkáme ovšem, že taková věc se stane spíše těm, kteří si sněžnice půjčují, než kteří je vlastní a mají jejich funkce osahané. Pokud vyrážíte na náročné horské přechody s sněžnicemi na nohou, je model TSL 328 určený právě vám. V Česku ho koupíte za cenu okolo 5200 korun.

Jak se testovalo

Důkladné seznámení s novými sněžnicemi TSL proběhlo na začátku minulého zimního sezony v dolomitské oblasti Seiser Alm. Z půjčovny dostala naše dvanáctičlenná skupina oba modely půl na půl. Šli jsme loukami a lesem klasickou sněžnicovou túrou na chatu Zallinger. Účastníci si sněžnice navzájem vyměnili. Během následující zimy jsme sněžnice testovali ještě několikrát. Vždy se jednalo o páry ze zahraničních půjčoven.

Bezpečí za dvě stě eur

Prvních sedm českých horských vůdců

Horolezecký sport je tak nebezpečný, že některé chyby při něm jdou udělat jen jednou. Proto si mnoho zájemců o vrcholy platí horské vůdce, aby je nahoru bezpečně dovedli. Od začátku letošního roku mluví vůdci také česky.

Text: Kuba Turek. Foto: Dušan Němeček a Kuba Turek

Sedm mužů udělalo zkoušky před komisí Mezinárodní asociace horských vůdců a zároveň byla Česká asociace horských vůdců přijata do struktury UIAGM. Pro klienty to přináší větší jistotu, že se svěří do povolaných rukou.

Jaké vzdělání musí absolvovat budoucí horský vůdce?

Dušan Stuchlík: Jedenašedesát dní trvají přednášky a praxe v terénu, aby se člověk mohl stát aspirantem. Poté může vést pod

dohledem horského vůdce, doškoluje se a nakonec složí zkoušky před mezinárodní komisí. V Česku na nás dohlíželi především Rakušané, ale na školení se přijeli podívat také Italové a Francouzi.

Co musí umět, než se přihlásí ke zkouškám?

Dušan Stuchlík: Předpokládá se velká předchozí praxe. Častá je kvalifikace v oboru, jako třeba horolezecký či lyžařský instruktor, nebo třeba tělovýchovná

státnice. Předkládá se dlouhý seznam absolvovaných túr. Při zkouškách se předvádí šestkové lezení v lezečkách a pětkové v pohorkách. Leze se devadesátistupňový led a lyžuje ve volném terénu. Vše na jistotu. Podmínkou je čistý trestní rejstřík a morální bezúhonnost.

Co se v kurzu naučí?

Dušan Stuchlík: Například první pomoc, zdravotnictví, nejmodernější techniku, ledovcové znalosti, chování v krizových

situacích, vedení skupiny... Velký důraz se klade na skialpinismus, protože 70 % práce v zimě se odehrává na lyžích. Každá organizace si navíc přibírá lokální speciality. U nás je to specifické pískovcové lezení.

Kolik stojí jedna túra s vůdcem?

Josef Šimůnek: Odsouhlasili jsme si podle stanov, že vůdci budou brát minimálně dvě stě eur brutto za jeden den práce. Na populární túry jako je Mont Blanc nebo Matterhorn se platí vyšší speciální tarify.

Dušan Stuchlík: Čím je túra těžší, tím stojí více. Dvě stě eur se platí dohromady. Pokud polezu těžký skalní výstup s jedním zájemcem, zaplatí dvě stovky za den. Když povedu třeba sedm lidí na lehkou skialpinistickou túru, budou to mít sedmkrát levnější.

Jak vypadá nejčastější práce českého horského vůdce?

Karel Kříž: Vůdci z měst, kteří nebydlí na horách, mají činnost velmi pestrou. Především vedou kurzy na skálách a umělých stěnách, anebo si je klienti objednávají na konkrétní výstupy. Vůdci z Alp nebo Tater,

a něco by se mu stalo, zaplatila by to pojišťovna.

Na jakou částku je pojistka sjednaná?

Dušan Stuchlík: Celková výška plnění je okolo pěti milionů na jeden případ. Pojištění se týká záchranářsko akce, zdravotnického ošetření, ztráty vybavení i náhrady ušlé mzdy. Jsou z toho vyloučené některé případy, jako třeba náhrada příliš vysoké mzdy. Pojišťovna odmítá vyplácet příliš bohaté lidi, jako třeba burzovní makléře.

Jak se Česká asociace horských vůdců staví k zákazu používání magnézia na pískovci?

Josef Šimůnek: Dodržujeme Pravidla lezení na pískovci, která jsou součástí povolení orgánů ochrany přírody pro horolezectví.

Většinu z vás jsem viděl na fotografiích v časopisech, jak lezete na písku s maglajzem...

Radek Lienert: Něco jiného respektujeme jako Česká asociace horských vůdců a jinak se k tomuto problému stavíme jako lezci. Když lezeme s klientem, jsou to všech-

častěji se mluví o tak zvaných normálních cestách na Dachstein a Grossglockner.

Josef Šimůnek: Na tyto cesty praví horolezci nechodí. Když už tudy sestupují, tak určitě ne v sobotu, kdy je tam největší nával.

To znamená, že na tyto výstupy mají právo jen horší vůdci?

Jan Bednařík: Je to jako kolektivní vina. Někteří vůdci to udělají a sveze se to na všechny.

Antonín Volk: Někdy je to nutné. Vůdce spěchá, protože musí být s klientem dole v určitou dobu a nestíhá to.

Radek Lienert: Je také otázka, jak kdo vnímá nebezpečí. Už jsem byl svědkem, že jsem dolezl na štand se třemi pevnými body, do kterého jsem se chtěl s dovolením zajistit, ale horolezec to odmítl. Podle něho to bylo nebezpečné.

Jaký je vztah Českého horolezeckého svazu a České asociace horských vůdců?

Dušan Stuchlík: Oficiální vztah není žádný. Někteří z nás školí horolezecké instruktory,

Radek Lienert

Antonín Volk

Dušan Stuchlík

Josef Šimůnek

kteří sídlí pod horami, často vodí na neznámější tamní kopce.

Jan Bednařík: Ve Vysokých Tatrách se nejvíce chodí na Gerlach, v Alpách na Mont Blanc.

Dušan Stuchlík: Individuálních zákazníků je velmi málo. 90 % práce tvoří klasické výstupy na známé vrcholy normálními cestami a skialpové túry.

Proč by si měli lidé horského vůdce objednávat?

Jan Bednařík: Jde především o bezpečnost. Vůdce připraví a případně navrhne túru, postará se předem o bezpečnost, vede klienta na vrchol a nazpátek a zprostředkuje mu zážitky.

Jak je klient zabezpečen v případě nehody?

Dušan Stuchlík: Naši klienti jsou pojištěni v rámci hromadné pojistky na námi způsobené škody. Jinak se tomu také říká pojištění odpovědnosti. Pokud bychom například zavedli klienta do lavinového terénu, nebo bychom se vlastní vinou dostali do bouřky,

no cesty, kde je magnézium zbytečné. Když lezeme sami, tak je to jiné.

Karel Kříž: Otázka magnézia na pískovci je pro naše klienty nezajímavá. Nejsou to většinou horolezci a nechápou, proč by se s magnéziem lézt nemohlo.

Horolezci o horských vůdcích říkají, že jsou občas agresivní a prý ohrožují jejich bezpečnost.

Josef Šimůnek: To bychom se museli bavit, kdo to říká...

...v internetových diskusích i debatách na horských chatách se vyprávějí historky, jak horší vůdci dělají nemilosrdně místo pro své klienty na úkor ostatních horolezců. Nej-

ale to je iniciativa jednotlivců. Je to tak i jinde ve světě. My vodíme komerčně, horolezeckém svazu jsou dobrovolnické organizace.

Může přijít horský vůdce o licenci?

Dušan Stuchlík: Poruší-li hrubě své povinnosti, přijde o ni. Třeba kdyby vedl na Grossglockner čtyřicet lidí. Starší vůdci opouštějí práci podle své úvahy, nebo vodí lehčí túry. Ono je to tak, že klienti vyhledávají vůdce, kteří jsou věkově, výkonnostně i povahově podobní. Na skalkách lze potkat pětadvacetiletého atleta se skupinou teenagerů, stejně jako padesátiletého vůdce na klasické lyžařské normálce k vyhlídkovému vrcholu s postarším manželským párem.

Karel Kříž

Jan Bednařík

Josef Morávek

K čemu je dobré připojištění na cesty?

Cestovní pojištění

Pomóóóoc! Vedle sjezdovky leží devítiletý syn a sténá. Zapíchnul špičku lyže do sněhu tak nešťastně, že vázání nevypnulo. Nepřirozená poloha kolene jasně říká, že ho má vykloubené. S lyžováním je letos konec. Vezu ho v náručí dlouhou sjezdovkou k doktorovi dole v Marillevě.

Text: Adriana Mynaříková. Ilustrační foto: (kt, has)

Mám dost času přemítat, jak jsme pojištění a jestli mám u sebe dost peněz na ošetření. V ordinaci se ukazuje, že v Itálii stačí ukázat kartu české pojišťovny a zaplatit jako každý obyvatel této přívětivé země patnáct eur doktorovi na ruku. To je jednorázový poplatek, který nám otevírá bránu nejen k ambulantnímu chirurgovi, ale také na rentgen a k dětskému ortopedovi.

O rok později ale platíme Řekům sto

eur za ošetření rozříznuté ruky a od naší pojišťovny jsme zatím neviděli ani korunu. Z doslechu známe případy, kdy bylo nutno zaplatit za pátrací akci a dokonce i za převoz mrtvého horolezce do Čech. Pozůstalí platili částky, které ruinovaly celé rodiny.

Proč se připojistit?

Jako občané Unie máme nárok na nezbytnou zdravotní péči jako místní

občané. V případě ošetření v zemích EU a Norsku, Lichtenštejnsku, Švýcarsku a na Islandu jdou náklady na účet české zdravotní pojišťovny v případě, že se prokážete platným Evropským zdravotním průkazem.

Zároveň musíme zaplatit i stejnou spoluúčast na lékařském ošetření, jakou platí místní lidé. Například ve Francii to činí 30 %, v Dánsku až 60 % nákladů. Problémy nastávají při komplikovaném zranění nebo při převozu.

▼ Rakouští záchranáři v akci

Zdravotní péče není hrazena z českého zdravotního pojištění u soukromých lékařů a v soukromých nemocnicích. Zároveň ze zdravotního pojištění nelze hradit náklady na převoz domů v případech nemoci, zásahu horské služby a transportu leteckou ambulancí.

Nepojištěné jsou také asistenční služby a případné repatriace ostatků. Středně rozsáhlý zásah horské služby v Rakousku vyjde na 6000 eur, což je v přepočtu hodně přes sto padesát tisíc korun. Proto je při cestách za hranice potřebné především připojištění léčebných výloh.

Pozor na výluky v pojištění

Vždy pečlivě čtěte podmínky pojištění, kde jsou uvedeny tzv. výluky. Obvykle je

najdete někde vzadu dole a ještě vytištěné malým písmem. Často říkají, že se pojistka nevztahuje na rizikové sporty, což je v představách některých pojišťoven nejen létání na padáku či splouvání divokých vod, ale třeba také turistika a lyžování mimo vyznačené trasy. Příklady téměř nepojistitelných sportů jsou canyoning, horolezectví, rafting či speleologie.

Informujte se o zemi, kterou chcete navštívit. Všechny pojišťovny odmítají plnění, pokud jedete do rizikových oblastí. Většina pojišťoven se v tomto směru odvolává na server Ministerstva zahraničí (www.mzv.cz), kde naleznete varování před cestami do oblastí, kde hrozí riziko nemoci, občanských nepokojů, nebo teroristických útoků.

Povinné zdravotní pojištění:

Zdravotní daň, kterou platí každý český občan v zákonné výši. Před odjezdem se ujistěte, že pojišťovna nic nedlužíte, aby se nemohla zříci své odpovědnosti. Pojistka pokrývá v evropských zemích náklady na léčbu ve stejné výši, jakou mají zajištěnou občané státu, kde se necháte ošetřit.

Připojištění léčebných výloh:

V případě úrazu nebo náhlého onemocnění v zahraničí budou uhrazeny nezbytné náklady na lékařské ambulantní ošetření, pobyt v nemocnici, ošetření zubního lékaře v akutních případech, léky předepsané lékařem, přeprava do nejbližšího zdravotnického zařízení, převoz do místa trvalého bydliště, anebo do české nemocnice, případně převoz tělesných ostatků. Samozřejmostí je celodenní možnost komunikace s asistenční službou.

Úrazové připojištění:

Pokrývá dobu nezbytného léčení následkem úrazu, trvalé následky úrazu a smrt následkem úrazu.

Připojištění odpovědnosti:

Vztahuje se na odpovědnost za škody způsobené třetí osobě v zahraničí při běžných činnostech jako je sport, rekreace a zábava. Dále kryje nároky zdravotních pojišťoven a pojistitelů majetku, kteří se po zaplacení plnění poškozenému domáhají zaplacení škody na viníkovi.

Připojištění zavazadel:

Pokrývá poškození nebo zničení osobních věcí živelní událostí, vodou z vodovodního zařízení a krádeže vloupáním, poškozením, zničením, odcizením nebo ztrátou při dopravní nehodě.

Připojištění storna:

Pojišťuje stornovací poplatky, které požaduje cestovní kancelář při zrušení cesty, když má pojištěný oprávněný důvod, že nemůže odjet. Typickou situací je nemoc přihlášeného účastníka zájezdu.

Lépe už bylo

Pavel Hlinka je prezidentem Asociace hotelů a restaurací. Letos byl na veletrhu Holiday World vyhlášen Osobností cestovního ruchu. Nikdy si nebral servítky a pojmenovával problémy podnikatelů, které bagatelizovali politici. Tak to udělal i na tiskové konferenci, kde představitelé vládní agentury CzechTourism věstili optimistická čísla cestovního ruchu na tento rok.

Jak jsme na tom

Cestovní ruch letos nebude lepší než vloni. Zatím registrujeme méně rezervací ubytování, bude o hodně méně velkých

kongresů a koruna je stále tvrdší.

Zvýšení daně z přidané hodnoty

Jestli dojde ke sjednocení daně z přidané

hodnoty, tak větší přijdou o zisky a malí přijdou na buben. Zdražení ubytování o 14 % nikdo neunes. Zvláště do hotelů v malých městech za tu cenu nikdo nepojede. Co by tam také hledal. Zkuste zalkulovat za současné politické situace ceny na rok 2008. To je utopie.

Špatná zima

Letošní zima je pro malé podnikatele v našem oboru opravdu drsná. Na horách, kde nebyl dva měsíce ze zimní sezony

sníh, jsou totiž většinou malí. Jestli si vzali nějaké úvěry, tak pán bůh s nimi. Na rozdíl od zemědělců ale hoteliéři nechodí demonstrovat před ministerstvo, neházejí rajčata a nechovají se arogantně. Neustále se mluví o podpoře malého podnikání, ale stát ve skutečnosti dělá všechno, aby se jim nedařilo. To říkám s vědomím, že naše asociace zastupuje malé i velké podnikatele.

Text a foto: (kt)

Horská služba nezvládne nové skiareály

Adolf Klepš je náčelníkem Horské služby Krkonoše. Během jeho funkčního období dostala celostátní Horská služba samostatnost, zvýšil se jí podstatně rozpočet na 120 milionů korun a definitivně se usadila pod křídly ministerstva pro místní rozvoj jako obecně prospěšná společnost.

Co je tuto sezonu nového?

Horská služba zřídila novou stanici na šumavské Kvildě a připravuje další v krkonošském Benecku.

Jak se díváte do budoucnosti?

Při rozšiřování dopravních kapacit na sjezdovkách budeme v budoucnu velmi

ztěžka zajišťovat bezpečnost hlavně mimo hlavní skiareály.

O kolik lidí se staráte?

Návštěvnost hor v Česku je šest milionů lidí ročně. Minulou sezonu jsme ošetřili 8460 úrazů. Z toho bylo 1324 těžkých zranění, po nichž následoval transport lékař-

skou záchranou službou. Stočtyřicetkrát zasahoval vrtulník.

Text a foto: (kt)

Evropské vízum bude moc drahé

Michal Šeba je předsedou Asociace cestovních kanceláří. Neustále upozorňuje na špatnou situaci především malých cestovních kanceláří. Prý je tíží především přílišná byrokracie a neúnosné daňové zatížení.

Čeho se letos obáváte nejvíce?

Není jasné, jaké bude vládní politika ohledně daně z přidané hodnoty. Jakékoliv sjednocení by znamenalo zdražení ubytování. Nepředpokládám totiž, že by se sjednocení 5 a 19 procent DPH odehrálo pod hranicí pěti procent. Hotely mají pěti-procentní DPH a cestovní kanceláře musí prodávat za 19 %. Cestovky jsou tedy znevýhodněné. Upozorňovali jsme na to minis-

terstvo financí, ale samozřejmě se nic nevyřešilo.

Vidíte nějaké další problémy na obzoru?

Další potíž se na nás chystá v roce

2008. Bude sjednocená vízová povinnost pro celou Evropu. Do Schengenského pro-

storu se bude za vízum platit dvakrát více než dříve. Částka bude tak vysoká, že neevropští návštěvníci omezí své cesty k nám.

Kolik podle vás bude stát evropské vízum?

Šedesát eur. Omezí to hlavně cesty z ruskojazyčných oblastí. Ruský turista v Česku utratí čtyři tisíce korun za den. Průměrný zahraniční turista u nás utratí jen dva a půl tisíce korun.

Text a foto: (kt)

Lze využít Orlici?

V rámci projektu Vodácká řeka Orlice zmapovala firma OHGS možnosti využití Orlice a jejích přítoků Tiché a Divoké Orlice. Podle zpracované studie je potřeba zlepšit především zázemí v podobě tábořišť a stravovacích možností. Studie upozornila na nebezpečná místa jako jsou rozpadlé jezy, kůly a traverzy, které je nutné co nejdříve zajistit nebo alespoň označit. Dále navrhuje rozmístit informační tabule s popisem vodáckých překážek, ubytování a turistických zajímavostí. Zástupci ochrany přírody ovšem odmítají povolovat jakékoliv stavby. Je dokonce možné, že se v budoucnu dočkáme omezujících limitů výšky hladiny pro splouvání, jako je to v současné době na Vltavě.

Text: Petr Ptáček

Pádlování na severu, tanec na jihu

První veřejné splutí řeky po zimě se koná na severočeské Bílině. Pojede se 17. března z Hostomic. Na splutí stačí otevřené turistické kanoa. Plovací vesty a helmy lze doporučit. Ve stejný den se na jihu v Suchdole nad Lužnicí koná vodácký bál.

Text: (kt)

Veletrh Lodě a karavany

Od pátku do neděle 16.-18. března můžete navštívit v pražských Letňanech veletrh Lodě a karavany. Vystavovat budou také vodácké firmy jako například Hiko, Laminex, Tydra, Profioplast či HG Sport.

Text: Vojta Jančar

Vodácký den v Chocni

Vodácký den v Chocni propukne zase v sobotu 10. března. V 10 hodin startuje krátký závod před dva vysoké jezy zvané Bubny na Tiché Orlici. Ve 14 hodin začíná festival vodácký filmů. Od 20 hodin se rozjíždí vodácký ples. Vstup jen ve společenském oděvu!

Text: (red)

Zachraňte Rizzanese

Protest evropských vodáků na korsické řece Rizzanese se bude konat o víkendu 13.-15. dubna. Cílem akce je bojovat proti zatopení nejkrásnější korsické řeky plánovanou přehradou. Své síly spojují ochránci přírody s vodáky. Řeka Rizzanese patří mezi světové klasické extrémní toky a její obtížnost dosahuje až WW VI.

Text: Vojta Jančar

Vypouštění přehrad

Server **Raft.cz** uveřejnil předběžné termíny, kdy budou vypouštěny přehradny, kdy budou vypouštěny přehradny. Mnohdy se pod nimi budou konat vodácké závody, ale v každém případě se dají na nadlepené vodě turisticky splout dlouhé úseky řek, které jinak bývají téměř vyschlé. Data vypouštění jsou předběžná a nejsou pro vodohospodáře nijak závazná. Vždy záleží na konkrétních klimatických podmínkách.

Text: (red)

Přehrada	Řeka	Vypouštění
Březová	Teplá	15. 9.
Hostivař	Botič	21. 10.
Husinec	Blanice	16. 6.
Josefův Důl	Kamenice	21.-22. 4.
Labská	Labe	5.-6. 5.
Lipno	Vltava	31. 8.-2. 9.
Mohelno	Jihlava	27. 5., 2. 6., 23. 6., 8. 9., 16. 9., 23. 9.
Nýrsko	Úhlava	1. 9.
Pařížov	Doubrava	31. 3. a 1. 4.
Pastviny	Divoká Orlice	12. 5.
Bystřička	Bystřička	26.-27. 5.
Klabava	Klabava	2. 9.
Ratmírov	Hamerský potok	22.-23. 9.
Vavřinec	Vavřinec	13. 10.
Vír	Svratka	7.-8. 7. Vír I, 8.-9. 9. Vír I, 9. 9. Vír II
Žlutice	Střela	16. 9.

INZERCE

raft.cz

Nebezpečný sníh

Lavinový kurz pro turisty

Jsem turista. Nepatřím tedy do nejrizikovější skupiny ohrožené lavinami, ve které jsou především skialpinisté a horolezci. Také lyžařské schopnosti mimo sjezdovku mě jednoznačně řadí mezi začátečníky. Přesto jsem minulý rok absolvoval základní lavinový kurz v Krkonoších. Již začátek kurzu je malým dobrodružstvím.

Text: Míra Čermák. Foto: Tatry.cz

Nocí do hor

Je něco před osmnáctou hodinou a z lyžařského střediska v Peci pod Sněžkou dýchá večerní atmosféra. Účastníci kurzu mají svoji túru teprve před sebou. Za svitu člověk stoupají na skialpinistických lyžích, sněžnicích nebo pěšky až na samý konec Modrého dolu.

Kurz proběhne na chatě Děvín v těsné blízkosti velkého lavinového svahu pod tak zvanou Mapou republiky. Celou cestu se z oblohy syje nový sníh. Abychom v čerstvých závějích nebloudili, přichází si pro nás školitel Viktor Kořízek se svými psy Frenkym a Kristýnkou.

Po hodinovém výstupu přichází na řadu

teoretický blok v teple chaty na téma záchrana. Víkend je krátký a musí se beze zbytku využít.

Prašan na Studniční hoře

Přes noc napadlo dvacet centimetrů prašanu a ve větru stále poletuje sníh. Ještě při snídani probíráme teorii a potom vyrážíme do terénu. Zkoušíme vše, o čem se včera mluvilo:

Hledáme ve sněhu zakopané pípáky, zkoušíme sondování, nejdříve hledáme jednoho a poté více zasypaných najednou. Právě tady jsou dobře vidět rozdíly mezi lavinovými vyhledávači. Některé přístroje si s více zasypanými dobře poradí, jinde to je

horší. Přesto čas na hledání neúprosně běží.

Přichází na řadu záchrana lidí. Dobrovolníka zahrabaného ve sněhové jeskyni sondujeme, a následuje jeho vykopání a vyproštění. Sníh je ve spodních částech sněhové vrstvy pořádně tvrdý a lopatou odhazujeme celé sněhové bloky. Rychle chápeme Viktorova slova, že některé lopaty v praxi mohou prskat.

Hrabeme čtvrt hodiny

Před setměním jdeme na ostrou rychlostní zkoušku. Pěticeletá družstva hledají zakopaný batoh s pípákem. Všichni se boří po kolena do prašanu, hledají, prolézají mezi smrčky až nakonec nacházejí. Rychle vykopat a vyprostit. Vše se odehrává nějakých šedesát metrů za chatou.

Čas nejrychlejší? Něco kolem 14 minut! Čas ubíhá strašně rychle!

Večer je věnovaný prevenci a strategii. Práci nám předvádí lavinový pes. Až tady pochopíme, že na rychlost dobrého psa žádný pípák nestačí.

Skrytá hrozba

Přes noc se změnilo počasí. Teplota šla hodně pod nulu a celou dobu foukal silný vítr. Ten vířil sníh a také utáhl sobotní prašan do pevné desky na povrchu. Dokonalý ukázkový program, jak vzniká lavinové nebezpečí. Rázem stouplo na 3. stupeň.

Na sněhu pozorujeme vyfoukané vlnky, neklamně znaky nočního větru a sílícího nebezpečí. Házení lopatou při kopání sněhového profilu je jediné zahřátí v mrazu a v silném nárazovém větru. Profil jasně ukazuje dvacet centimetrů pod povrchem ostré rozhraní mezi ledem a prašanem, vršek opět uzavírá tvrdší sněhová deska.

Kluzný blok se uvolňuje už při druhém skoku lyžaře. Při případné túře při tomto stavu sněhu bychom museli dbát velké opatrnosti. Při trojce je lepší se k nebezpečným svahům raději nepřibližovat.

▲ Lyžař zkouší pevnost sněhových vrstev

Česká dolina je Ťažká

Během minulého roku přejmenoval slovenský Úřad geodézie, kartografie a katastru Českou dolinu na Ťažkou. Spolu s dolinou došlo i na další zaužívaná jména České věže, štítu a plesa.

Nový název je Ťažký po údajném obtížném dosažení České doliny při pasení ovcí. Goralské nářečí mělo znít nepřesně pro uši německy mluvícím zeměměřičům, kteří v předminulém století mapovali Horní Uhry.

Text: (kt)

Polsko-slovenská spolupráce

Problémy se záchranou na území cizího státu v Tatrách vyřešila smlouva mezi slovenskou HZS (Horská záchranná služba) a polským TOPR (Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe). Na Slovensku létají tři záchranné týmy, v Polsku jeden. "Pre postihnutého je úplne jedno, či sa na jeho záchrane a následnom transporte bude podieľať poľský alebo slovenský vrtuľník," uvedl slovenský náčelník záchranářů Jozef Janiga..

Text: Libor Boldo

Tatranská Sherpa rallye v Itálii

Nosič z Téryho chaty Maťo Maličký vyhrál Sherpa rallye, která se 21. října konala mimo Vysoké Tatry v italských Alpách. Na start v Ronco di Schilpario (1075 m n.m.) se postavilo 36 nosičů a nosiček ze Slovenska, tři z Itálie a dva z České republiky. Trasa dlouhá šest kilometrů končila na Venanu (1864 m n.m.). Vítěz ji prošel v čase 1:34,27 hod. s šedesátikilogramovým nákladem. Na stejné trati zvítězila mezi ženami s dvacetikilogramovým nákladem Lenka Lackovičová z Kamenné chaty pod Chopkom v čase 1:23,10 hod.

Text: Lenka Mazúrková

Lanovka na Hrebienok dostane novou tvář

Rekonstrukce pozemní lanové dráhy ze Starého Smokovce na Hrebienok by měla proběhnout během léta. Do horní stanice bude zabudován ekologičtější motor, nové vozy budou mít prosklenou střechu a dolní stanice by se měla stát pýchou moderní architektury v Tatrách. Technologii dodá Doppelmayr/Garaventa..

Text: Libor Boldo

Ivan Dieška zemřel

Text: (kt.) Foto: Alexander Luczy

Významný slovenský horolezec Ivan Dieška odešel 10. prosince loňského roku na věčnost. Dieška patřil do silné generace tatranců 60. až 70. let minulého století. Zatímco další dva vůdcové bratři Pochylí zůstali "pouze výbornými horolezci," Ivan Dieška se zabýval také metodikou a odbornou literaturou. Z nejznámějších Dieškových horolezeckých počínů je například hřebenový přechod Vysokých Tater spolu s bratry Pochylými v roce 1970, Vyšná Baraní

strážnice východní stěnou 1967 s vlastním bratrem a Pavlem Pochylým, druhý průstup Rubášem na Grandess Jorasses 1968 s Bortelem, Blechou a Kanyárem a prvovýstup jižní stěnou Ušguli 1976 s Belicou. Důležitý byl také Dieškův první průvodce po všech slovenských skalách mimo Vysoké Tatry. Spolu s Václavem Širlem napsal svoji nejpodstatnější knihu Horolezectví zblízka, která se stala encyklopedií tohoto sportu.

Outdoor Express

Business příloha internetového portálu a časopisu Horydoly
www.horydoly.cz/outdoorexpress

Trimedar propaguje Salewu

Italskou značku horolezeckého vybavení Salewa propaguje agentura Trimedar. Od letošního roku ji zastupuje v oblasti public relations na tuzemském trhu. Obchodní zastoupení zůstává nadále v rukou Salewa Czech v Benešově u Semil. "Minulý rok jsme spolupracovali na společných aktivitách Salewy s turistickým regionem Jižní Tyrolsko, a proto si nás Salewa vybrala za partnera," říká manažer Trimedaru Daniel Kadlec. Trimedar zastupuje již delší dobu právě Jižní Tyrolsko v oblasti turistiky, kde má Salewa sídlo.

Novinářské přestupy

Redaktor **Jan Pergler** přešel do novin Deník. Bude tam mít na starosti vytvoření struktury příloh. Půjde mimo jiné také o cestování. Jan Pergler byl šéfem cestovatelských příloh IDNES (internet), Hospodářských novin (tištěný INmagazín) a Aktuálně (internet).

Redaktorka **Gabriela Schierreichová** odchází z internetového serveru Ženská záležitost a míří do oblasti cestovního ruchu jako zaměstnankyně pražského Parkhotelu. Na serveru měla mimo jiné na starosti právě cestování.

Gore zjednodušil označení goretexu

Výrobce membrány goretex zjednodušil **pojmenování** různých druhů svých produktů. Do oblečení patří Performance Shell, Soft Shell, Pro Shell a Paclite Shell. Obuv se doplňuje materiály Footwear nebo Footwear with XCR. Do rukavic se dává Gloves, Gloves with XCR, Gloves with X-trafit a Gloves with 2in1 Technology.

Kalendář 2007

únor/březen

- 21.-24.2.** veletrh Sport Prague – Praha
- 22.-26.2.** veletrh CBR – Mnichov
- 23.2.** skialp Sella Ronda – Arabba
- 24-25.2.** běžky Karlův běh – Boží Dar
- 1.-10.3.** Big Mountain Pro – seriál freeride závodů
- 1.-4.3.** veletrh Regiony České republiky – Lysá n.L.
- 4.3.** běžky Vasaloppet – Mora
- 10.3.** závod horské služby Tatarkův-memoriál – Vysoké Tatry
- 10.3.** Vodácký den – Choceň
- 11.3.** běžky Engadin Skimarathon – Samedan
- 14.-17.3.** veletrh ISPO – Peking
- 15.-18.3.** skialp Pierra Menta – Beaufort
- 15.-17.3.** veletrh Euroregion Sport – Jablonec n.N.
- 16.-18.3.** veletrh Lodě a karavany – Praha
- 16.-18.3.** Skifest – Janské Lázně
- 16.-17.3.** Snowboard Jam – Pec p.S.
- 21.-24.3.** snowboard Jibmasters – Černý Důl
- 23.-24.3.** veletrh Infotour – Hradec Králové
- 23.-25.3.** ukončení sezóny zimního táboření – Jeřáb
- 24.3.** Valná hromada Českého horolezeckého svazu – Praha

- 24.-25.3.** Setkání cestovatelů – Praha
- 31.3.** Skialpmítting – Starý Smokovec

Očekáváme

- 12.-15.4.** festival Hory a mesto – Bratislava
- 14.4.** cyklomaraton Rallye Vltava – Hluboká nad Vltavou
- 18.4.** Mezinárodní den památek
- 18.-20.4.** veletrh Interlpin – Innsbruck
- 29.4.** skialp Trofeo Mezzalama – Saint Jacques
- 3.-6.5.** veletrh Svět knihy – Praha
- 17.-19.5.** veletrh Nonhandicap – Praha
- 17.-20.5.** divoká voda Koppentraufest – Bad Aussee
- 1.-3.6.** setkání seakajakářů – Orlík
- 2.-4.6.** veletrh Swissalpina – Martigny
- 4.-8.7.** cykloturistický sraz – Praha
- 7.-29.7.** Tour de France
- 19.-22.7.** veletrh Outdoor – Friedrichshafen
- 30.8.-2.9.** veletrh Eurobike – Friedrichshafen
- 8.9.** štafeta Dolomitenmann – Lienz
- 13.-15.9.** veletrh Kanumesse – Norimberk
- 3.-8.10.** festival Tourfilm – Karlovy Vary
- 8.-11.11.** veletrh Sport Life – Brno

Kalendář outdoorových akcí najdete na www.horydoly.cz.

Slovenští ochránci přírody byli odvoláni

Ředitelé všech národních parků a chráněných krajinných oblastí na Slovensku byli odvoláni ředitelem Státní ochrany přírody Jánem Mizerákem. Jedná se o formální krok k tomu, aby mohl vyhlásit **výběrová řízení** na jejich místa. Do ukončení výbě-

rových řízení na posty ředitelů národních parků a chráněných krajinných oblastí, která se budou konat zřejmě v březnu, budou dosavadní šéfové pověřeni k vykonávání svých funkcí. Zpravodajský server Aktuálně dává tento krok do souvislosti s vládním plánem na rozšíření lyžařských středisek. Orgány ochrany přírody tomu podle zákona aktivně brání.

Kučera je šéfredaktorem Profitu

Ekonomicko-podnikatelský týdeník Profit má nového šéfredaktora. Stal se jím dosavadní hlavní editor **Petr Kučera**. Bývalý šéfredaktor Erich Handl vykonává funkci poradce titulů Profit, Czech Business Weekly a jeho připravované české mutace, které všechny patří pod křídla nakladatelství Stanford. Profit popisuje především malé a střední podnikání v České republice, zabývá se také cestovním průmyslem. Patří firmě KaK Capital, jejíž majitelé jsou otec a syn Komárkovi, kteří vlastní mimo jiné i Moravské naftové doly.

Nové sportovní obchody v Praze

V Praze se mění struktura obchodů se **sportovním zbožím**. Na přelomu roku uviděl zákazník nový obchod Harfasport na Zahradním Městě zaměřený na lyže a kola. Vrchlabský Montana Swiss sport exportoval svůj druhý servis a obchod s lyžemi do nákupní Galerie Butovice. Sportovní obchod Gigasport vyklidil pozici na Příkopech, kam se hodlá v březnu nastěhovat Intersport. Zároveň ohlásil, že se v roce 2010 chce stát leaderem českého trhu se sportovními potřebami. Z ekonomických důvodů se s ním již spojila česká Drapa. Ve stejnou dobu jako Intersport otevře obchod řetězec Sportissimo v luxusním Palladiu na nedalekém Náměstí Republiky.

Dotace na cyklostezky

Podmínky pro dotace na výstavbu a údržbu cyklostezek zveřejnil Státní fond dopravní infrastruktury. O peníze je nutné požádat nejpozději do 31. března.

Vlekaři a hoteliéři by chtěli dotace na teplou zimu

Lavina, kterou koncem ledna spustili vlekaři, se spustila. Svaz provozovatelů lanovek a vleků se radí, zda bude žádat ministry o **bezúročné půjčky**. Hoteliéři z Beskyd a Javorníků se dohodli, že požádají o peníze severomoravského hejtmána. Vlekaři i hoteliéři chtějí, aby jim stát uhradil ztráty, které utrpěli kvůli letošní teplé zimě.

Hudy@info na Horydoly.cz

Metodické brožury základů skialpinismu a skalního lezení Hudy@info jsou zdarma ke stažení na portálu Horydoly.cz. Server umožňuje svým uživatelům, aby v elektronické podobě stahovali kompletní horolezecké časopisy, vybrané mapy, průvodce, katalogy a plakáty. Většina z nich je k dispozici ve verzi PDF určené pro tisk. Všechny dokumenty ke stažení najdou čtenáři v rubrice Trafika

29 miliard korun nebude stačit

Prostřednictvím regionálních operačních programů poplyne do cestovního ruchu 27 miliard korun a další dvě miliardy půjdou z jiných zdrojů. Bude to v letech 2007 až 2013 a peníze jsou určeny na **rozvoj infrastruktury**. Rozdělovat je budou především kraje. Na centrální úrovni zbyde pouze koordinace celostátní infrastruktury, marketing a reklama. "Cesta ke zlepšení infrastruktury v Česku bude dlouhá a už teď víme, že částka je to opravdu nedostačující," říká k tomu náměstek ministra pro místní rozvoj, který má na starosti cestovní ruch, Miroslav Kalous a dodává. "Statutární město má větší rozpočet."

Školní lezení v Lanškrouně

Kurz **školního lezení** na umělých stěnách pořádá Masarykova univerzita na středě v Lanškrouně. Kurz se koná od 29. března do 1. dubna. Každý účastník zaplatí 3500 korun. Vstupní znalosti by měly být na úrovni lezecké obtížnosti 4+, bezpečného jištění a základní znalosti uzlů.

Kozí farma s penzionem

Nová turistická kozí farma bude otevřena na začátku léta mezi Jeseníky a Rychlebskými horami. Mladí manželé Kvapilovi opravují starou chalupu v **Nové Červené Vodě** na vesnický penzionek. K tomu přikoupili kozí stádečko. Malé kozí farmě vévodí bradatý a rohatý kozel Servác. Okolo něj se motá deset koz a kůzlat. Kvapilovi plánují otevřít

na kozí farmě pár místností pro letní hosty. Kromě pěší turistiky a skvostných možností na cykloturistiku chtějí hostům nabízet ke snídani a večeři kozí sýr.

Šéfem českého downhillu je Takač

Manažerem sjezdové cyklistické reprezentace se stal bývalý závodník v downhillu **David Takač**. Nahradil Zdenka Floriána. Po českých reprezentantech nejprve požadoval plán zimní přípravy a absolvování zátežových testů.

Outdoor Express připravila redakce Horydoly

Moderní média hledají moderní lidi

Vydavatelství Turek Media hledá nové kolegyně / kolegy na pozice obchodních zástupců pro prodej inzerce v nejčtenějších médiích v oboru, mediální poradenství a realizaci reklamních kampaní.

Zastupované tituly: Internetový portál Horydoly.cz a další servery sítě OUTDOOR-NET (Lezec.cz, CykloServer.cz, Mountainbike.cz, Raft.cz, HedvabnaStežka.cz, Lyzuj.cz a Tatry.cz), outdoor magazín Horydoly, knihy - outdoorové průvodce společné edice Horydoly - Grada.

Požadujeme: Praxi v prodeji inzerce, zboží či služeb, reprezentativní vystupování a úctu k zákazníkovi, minimálně SŠ vzdělání, znalost práce na PC, základní znalost angličtiny.

Nabízíme: Zastupování perspektivních médií, samostatnou zajímavou práci, nadstandardní mzdu, práci v příjemném a motivovaném kolektivu.

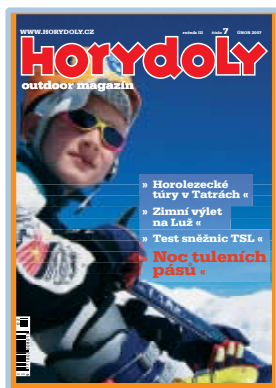
Kontakt: Ondřej Turek,
E: ondrej.turek@horydoly.cz,
T: +420 608 733 888

Opařil jsem brášku a jsem na vrcholu

Výstup na Vorderer Bärenkopf (3249)

Když mi bylo osm let, vyrazili jsme do Rakouska na skialpy. Vzali jsme na rodinný výlet ještě Ovečka a plánovali jsme taky lezení. Chtěli jsme lézt na kopce okolo chaty Oberwalder pod Glocknerem.

Text: Matěj Turek. Foto: Kuba Turek

My dvě děti jsme spaly v autě už za jízdy, rodiče a náš kamarád dospali noc na parkovišti. Hned ráno jsme vzali batohy, helmy, cepíny a všechno ostatní a šli

nahoru. Nejdřív pěšky skrz tunely a potom na lyžích. Jenže na ledovci bylo strašný

horko, a tak jsme se doplazili na chatu až odpoledne, takže z lezení už nebylo nic.

Táta s Ovečkem šli domluvit ubytování a máma nám řekla, ať pohlídáme polívku, že se za chvíli začne vařit. Jenomže já jsem do plynového vařiče strčil a polívku z esusu jsem nalil na bráchu. Fakt jsem to nechtěl! Nevěděli jsme, co máme dělat, bráchu to ještě moc nepálilo, tak jsme to šli dovnitř říct mámě. Ta z bráchy strhala oblečení, ale už bylo pozdě, protože měl na sobě silonový punčocháče. Začalo ho to pořádně bolet, že brečel. Je mu deset a normálně skoro nebrečí. Já jsem taky brečel. Táta s mámou mu to celou noc chladili ledem a vodou

z hrnce od chatářky. S Ovečkem si povídali, že ráno zavolají vrtulník. Prý druhý stupeň popálenin je dost blbý.

Po snídani to bráchovi zavázali a táta s ním lyžoval k autu. Na ledovci v tom horku ho to prý štípalo. Tak nesměl spadnout. Proto mu táta vzal batoh k sobě. My jsme teda už jenom ve třech vyrazili na lehkou túru. Všichni, co vyrazili z chaty, se jistili lanem a my taky. Byly vidět trhliny. Tak jsme došli pod kopec, sundali lyže a na mačkách došli na vrchol.

Když jsme se vraceli, tak k chatě zrovna přivážel vrtulník mrtvého horolezce. Tak jsme radši vzali naše věci z chaty a jeli dolů.

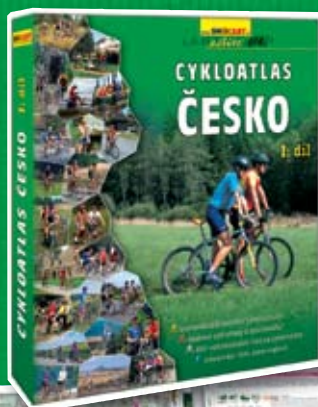
INZERCE

www.SHOCART.cz
active

NOVÁ GENERACE CYKLOMAP A CYKLOATLASŮ

Cyklomapy 1:60 000

Kompletní Cykloturistický atlas ČR 1:100 000

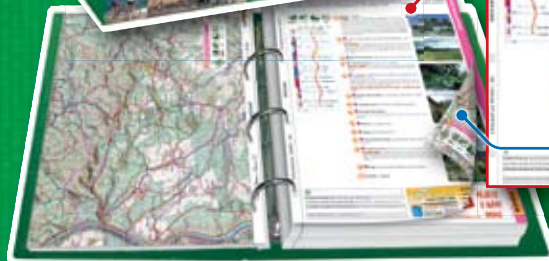
- nejaktuálnější značení cyklotras
- 231 tipů na výlety
- 1 tip = 1 list formátu A4
- šanonová vazba

více informací naleznete na :

www.cykloserver.cz

www.AtlasCr.cz

www.shocart.cz

PIKTOGRAMY se základními údaji o trase:

● obtížnost:

1 - nejlehčí

5 - nejtěžší

obtížnost

délka

převýšení

typ kola

typ kola:

TREKING

MTB

SILNIČNÍ

- Podrobnější měřítko 1:60 000
- Značené i neznačené cyklotrasy
- Tipy na výlety
- Klasifikace povrchu cest

Goretexové boty za předplatné Horydoly

Předplaťte si časopis Horydoly a budete zařazeni do slosování o turistické boty Raichle Ranger s goretexovou membránou, teleskopické hůlky Leki Makalu a sportovní ponožky Rohner. Do slosování bude zařazen každý, kdo si do 31. března 2007 objedná čtyřměsíční nebo roční předplatné časopisu Horydoly.

Outdoor magazín Horydoly začal od ledna 2007 vycházet jako měsíčník. Jedno číslo ve stáncích stojí 20 Kč, předplatné na 4 čísla zůstává 79 korun, velmi zvýhodněné roční předplatné je 199 Kč. Čtyřměsíční předplatné lze zaplatit prostřednictvím SMS i převodem na účet, roční předplatné posílejte jen převodem z účtu.

Platba prostřednictvím SMS

(jen čtyřměsíční předplatné 79 Kč)

Pro čtyřměsíční předplatné pošlete SMS ve tvaru:

PAY HORYDOLY jmeno prijmeni
adresa
na číslo **9040479**.

Cena jedné SMS zprávy je 79 Kč včetně DPH 19%.

Platba převodem z účtu

(čtyřměsíční předplatné 79 Kč
i roční předplatné 199 Kč)

Peníze můžete poslat také přímo převodem nebo složenkou typu A na účet **35-5473740247/0100**,

vydavatelství Turek Media, s.r.o., Sněženková 6, 106 00 Praha 10 (ve zprávě pro příjemce nezapomeňte uvést Vaše jméno a doručovací adresu).

V případě nejasností pište na predplatne@horydoly.cz nebo volejte horkou linku Horydoly 608 733 888.

Již mnoho předplatitelů získalo hodnotné ceny.

Předplaťte si časopis Horydoly a připojte se k nim:

1. cena – boty Raichle Ranger s goretexovou membránou

Raichle
OF SWITZERLAND

2. cena – teleskopické hůlky pro vysokohorské túry Leki Makalu

LEKI

text: 3. – 5. cena – špičkové sportovní a turistické ponožky Rohner

Vysoce funkční oblečení bez
kompromisů pro horolezce,
turisty a lyžaře.

Kvalita je naší vášní

www.schoeffel.com www.sportkoncept.cz